

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Landsmødeberetning 1996 : Fra folketingsgruppen i Socialistisk Folkeparti

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1996

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

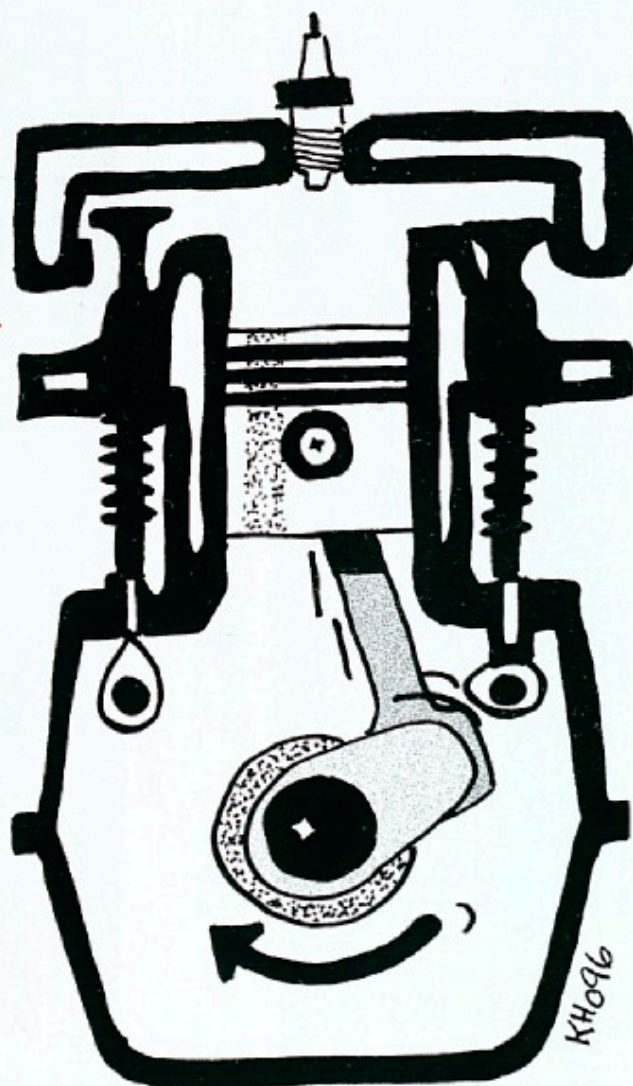
Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

POLITIK

LANDSMØDE BERETNING 1996

FRA FOLKETINGS-
GRUPPEN I
Socialistisk
Folkeparti

INDLEDNING:

3 ting er vigtige for SF's folketingsgruppes daglige arbejde som SF's ansigt udadtil.

For det første skal vi kunne formidle kritik og vrede mod uretfærdighederne i samfundet. Mod pengeverdenens indspisthed og uansvarlighed. Mod en al for traditionel vækstpolitik, mens vi ser sammenbruddet forude. Mod accepten af 2/3 delssamfundet og den sociale udstødning, når vi ved, at det er muligt at skabe mere fællesskab i stedet for at bryde ned. At det er muligt at dele. Både arbejde og fritid - og ressourcer.

For det andet skal vi gøre, hvad vi kan for at påvirke udviklingen. Skaffe vore synspunkter indflydelse, sætte klare SF-præg på beslutninger og udnytte alle muligheder for at varetage vore vælgeres interesser. Resultater betyder ofte mere end flotte ord, når man skal overbevise andre.

For det tredje skal vi kunne anvise perspektiver og visioner for en ny udvikling. Ikke mindst i disse år, hvor der hersker en ubehagelig cocktail af ulyst til politik, forvirret efter Murens fald og en „amerikanisering“ af medieverdenen, er det en meget vigtig opgave at formidle visioner og langsigtede perspektiver. Specielt for et parti som SF.

Disse tre ting er ikke altid lige lette at forene, men de er afgørende for SF. Og derfor også for SF's folketings-

gruppes arbejde. Derfor tager gruppen også forskellige typer af initiativer fra større samlede udspil til lov- og beslutningsforslag i Folketinget, ligesom der bygges på samarbejde med SF's udvalg, netværk, græsrodder og organisationer udenfor SF.

SF's arbejdsplan har i år haft følgende overordnede temaer:

- Bekæmpelse af arbejdsløsheden
- Grøn omstilling af produktion og forbrug
- Øget økonomisk og uddannelsesmæssig lighed og ligestilling
- En klar dansk EU-politik forud for og under regeringskonferencen
- Ændringer af magtstrukturen
- Global ansvarlighed
- Børne, familie og etik

Efter sidste landsmøde vedtog Folketinget CO₂-afgifterne på erhvervslivet bl.a. med SF's stemmer og til buldrende protest fra hele den borgerlige side. Men efter sommerferien og indtil jul er det ikke blevet til mange større fælles projekter mellem SF og regeringen, hvilket jo først og fremmest skyldtes regeringens finanslovsforlig med de konservative. Et unødigt sort forlig, som vi kun kunne stemme imod.

Derfor søger gruppen da også indimellem utraditionelle alliancer for at få

vor politik igennem - som f.eks. for at sikre de uddannelsessøgende støtte til transport. Når regeringen ikke vil lytte til vore krav, har vi dermed også vist, at vi kan være fleksible for at sætte focus på områder, hvor vi ønsker resultater. Forhåbentlig bliver et stort flertal i Folketinget nu enige om at indføre transportstøtte til SU-modtagere. Alene på grund af SF's initiativ. Et eksempel, der skal vise regeringen, at de ikke så let slipper udenom os, selv om mange af dem nok har lyst til det.

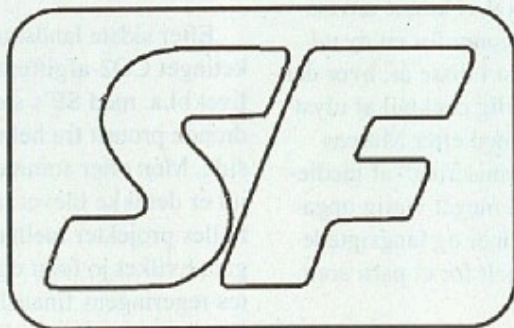
I foråret må vi regne med, at der i Folketinget vil blive forhandlet med regeringen om ordnede forhold for hjemmeservice, ligesom der skal forhandles en ny spildevandsafgift, yderligere energiinitiativer bl.a. vindmølleudbygning samt en række andre miljøinitiativer.

Den nye situation er altså karakteriseret af betydelige konfrontationer med

regeringen om store dele af dens konservativt inspirerede politik og samtidig af pragmatisk samarbejde på en række konkrete områder, især de grønne. På EU-området har SF nu en ny og mere ensom position i Folketinget, men en ganske stærk position i forhold til befolkningens flertal. En position vi vil udnytte til at præge forhandlingsforløbet under regeringskonferencen.

Det er let at konstatere, at 13 mandater er for lidt. Og ofte kan man drømme, om SF da bare havde 2 mere. Men det har vi jo ikke, hvorfor meget afgøres af, hvor klogt vi anvender de 13 vi har indtil næste valg. Både for at skaffe konkrete resultater, til at være begavet vagthund og til at fremføre visioner og perspektiver ind i det næste årtusind.

Steen Gade, Gruppeformand

ARBEJDSMARKED OG BESKÆFTIGELSE

Arbejdsløshed

Allerede ved folketingsårets start fremsatte SF 3 beslutningsforslag, som var og er SFs bud på, hvad der burde og fortsat bør gøres i en situation, hvor arbejdsløsheden fortsat er alt for stor, og hvor alt for mange unge ikke får en uddannelse.

1. Indførelse af en uddannelsesorienteret ungdomsgaranti, hvorefter unge efter 6 måneders arbejdsløshed skal have tilbudt uddannelse eller arbejde. Uddannelse, som vi allerede kender i form af videregående uddannelser eller erhvervsuddannelser, inkl. praktikpladser. Arbejde, som er ordinært arbejde på overenskomstmæssige vilkår, evt. efter forudgående uddannelse.

2. Indførelse af en ret for langtidsarbejdsløse til at få et ordinært arbejde på overenskomstmæssige vilkår, evt. efter forudgående uddannelse. I første omgang for langtidsarbejdsløse med 4 års arbejdsløshed, men efterhånden også for arbejdsløse med 3, 2 og 1 års arbejdsløshed.

3. Indførelse af muligheden for at bruge skraldemandsmodellen med brug af 100% dagpenge, hvor der er en arbejdsløshed på 3% og derover.

Baggrunden for forslagene er bl.a., at det er spild af samfundsressourcer og af menneskelige ressourcer, at der er stor arbejdsløshed, samtidig med at der er meget arbejde, der ikke bliver udført, f.eks. indenfor omsomsområdet og indenfor det grønne område, og samtidig

med, at der er mange i arbejde, der knokler hårdt og har megen overtid.

Det er vigtigt, at unge får uddannelse, men det er også vigtigt, at der skal være en valgmulighed mellem uddannelse og arbejde. Selv om uddannelse er vigtig, er uddannelse ikke meget værd, hvis der er tale om tvangsuddannelse, hvilket der i realiteten kan være tale om med de særligt tilrettelagte 18 måneders uddannelser.

Der er ikke brug for særlige 18 måneders uddannelsesforløb. Det er discountuddannelser, som alene har til formål at fjerne unges muligheder for at få dagpenge på normal vis.

For nogle år siden blev der talt meget om de store problemer med manglen på praktikpladser. Det tales der næsten ikke om nu. Men det er ikke, fordi der ikke mangler praktikpladser.

Det siges, at der bliver mangel på faglærte indenfor jern og metal. Ikke desto mindre er der mange unge indenfor jern og metal, der fortsat søger praktikplads.

Regeringen påstår at ville prioritere uddannelse højt. Der er da også sket noget de seneste tre år, bl.a. med optagelse af flere på uddannelsesinstitutioner og med forbedringer i f.eks. VUS-loven og AMU-loven. Men det er uforståeligt, at man f.eks. ikke længere vil tillade arbejdsløse at uddanne sig på dagpenge, f.eks. læse til lærer på aftensminarium, eller at gå på daghøjskole for deres dagpenge.

Det er fornuftigt, at alle skal kunne tage uddannelse for deres dagpenge, så længe de står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er da langt bedre, at arbejdsløse bruger deres arbejdsløshedsperiode kreativt til f.eks. uddannelse, fremfor at de ikke har noget at tage sig

til og er passive. Men selvfølgelig skal de stå til rådighed for arbejdsmarkedet, så længe de modtager dagpenge. Hvis arbejdsmarkedet står til rådighed for dem, ved at der er arbejde at få, skal de selvfølgelig tage anvist arbejde.

Med ændringer i VUS-loven og AMU-loven er der sket visse forbedringer på uddannelsesområdet, specielt for de kortuddannede. Men for de arbejdsløse er der sket mange forringelser. Ikke kun må de ikke tage uddannelse på dagpenge. De kan heller ikke i samme omfang som hidtil få uddannelsesorlov, idet der er lukket for muligheden af at forlænge dagpengeperioden via uddannelsesorlov.

Alle, der står til rådighed for arbejdsmarkedet, skal have et arbejde. Men vel at mærke arbejde, ikke aktivering eller jobtræning. I nogle tilfælde har arbejdsløse i jobtræning reelt udført et arbejde på linie med dem, der er ansat i rigtige stillinger, men til en lavere løn, på kortere tid og uden almindelige lønmodtagerrettigheder. I andre tilfælde har jobtræning været uden reelt indhold, idet det blot drejede sig om at få de arbejdsløse beskæftiget.

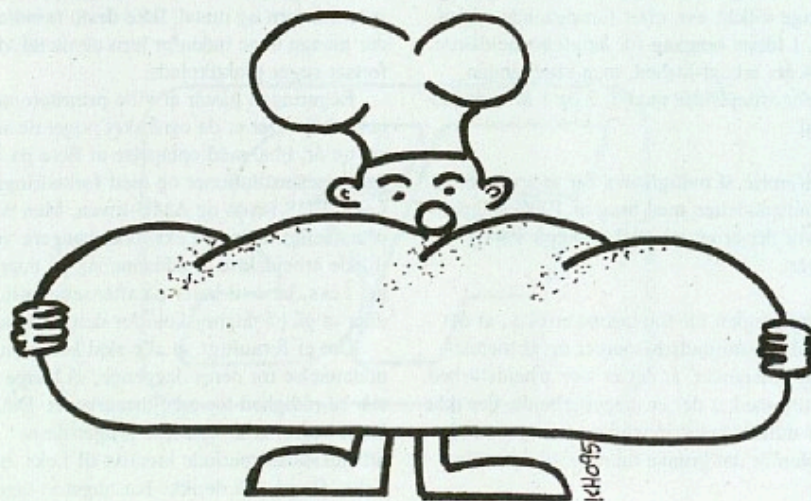
Og der er ikke meget, der tyder på at de nye 15.000 såkaldte jobpuljestillinger vil ad-

skille sig herfra. Sådanne job er og bliver problematiske, fordi de er med til at cementere et B- og C-arbejdsmarked. Der er i mange tilfælde tale om rigtige jobs, selv om de ikke aflønnes m.v. som rigtige jobs.

SF har også taget kraftigt afstand fra, at dagpengeperioden bliver afkortet til 5 år. Efter SFs opfattelse bør mennesker slet ikke være i arbejdsløshedssystemet så længe. De skal have arbejde eller uddannelse. Men så længe de ikke kan få arbejde, må samfundet garantere de arbejdsløse, der er i a-kasse, en indkomst i form af dagpenge. Tvivlen om arbejdet vil være der, må komme den arbejdsløse til gode. Derfor er SF imod afkortningen af dagpenge fra 7 (9) år til 5 år.

SF har også taget også afstand fra, at det nu bliver sværere at blive medlem af en a-kasse ved at indføre kravet om 1 års arbejde indenfor 3 år som betingelse for at kunne blive dagpengeberettiget.

Dette krav, kombineret med forringelserne for specielt unges muligheder for at kunne modtage dagpenge, vil afgjort svække unges interesse for at blive medlem af en a-kasse og utvivlsomt også interessen for at blive medlem af en fagforening.

Regeringens finanslov er grov overfor de unge. Men den er mindst lige så grov overfor de 50-59 årige, der hidtil som en forsøgsordning har kunnet vælge at gå på overgangsydelse. Det stoppes der nu for fra 1. januar.

En 56-årig ufaglært, der har været på arbejdsmarkedet i over 40 år, og som nu føler sig nedslidt, kan herefter ikke længere komme på overgangsydelse, med mindre vedkommende pr. 1. januar har været arbejdsløs i et år. Alle troede med rette, at ordningen skulle gælde så længe forsøgsordningen løb. Derfor kommer mange i klemme ved lovændringen og føler sig med rette snydt af regeringen.

Da overgangsydelsen for de 50-59 årige blev indført, var det, både fordi det var svært for de pågældende at få arbejde, og fordi en del af de 50-59 årige efter mange år på arbejdsmarkedet reelt var slidt ned.

Antallet af mennesker på overgangsydelse er steget ganske meget de seneste år og ikke mindst inden 1. februar, hvor det blev lukket for muligheden, hvilket afspejler, at mange har haft behov for at træde ud af arbejdsmarkedet, selv om de derved har måttet gå ned på 82% af dagpengemaximum.

I stedet for at lukke for muligheden for, at 50-59 årige kan gå på overgangsydelse, burde man give dem valgmuligheden mellem overgangsydelse og at blive på arbejdsmarkedet med de rettigheder og pligter, det indebærer.

I 1991 fik SF vedtaget et beslutningsforslag om forbud mod brug af genetiske test ved ansættelser. Det bliver endelig omsat til lov her i foråret. Årsagen til, at det har trukket så længe ud, er teknisk, idet det har vist sig umuligt at skelne mellem genetiske test og almindelige helbredsundersøgelser. Derfor forbydes helbredsundersøgelser ved ansættelser. Arbejdsgiverne er meget imod, og derfor går V og K også imod, men loven vedtages med regeringens, SFs og Enhedslistens stemmer.

Arbejdsmarkedet iøvrigt

Lovgivningen på arbejdsmarkedsområdet har det forløbne år været stærkt præget af regeringens indgreb overfor de arbejdsløse.

Efterfølgende er megen til derfor brugt på at tage spørgsmål op om, hvordan regeringens mange indgreb overfor de arbejdsløse virker i praksis.

SF har - igen i år - stillet forslag om ændring af forligsmandsloven. Og igen er det blevet afvist.

Bidrag til politiske partier

På baggrund af en henvendelse fra SID i Them har SF stillet forslag om, at fagforeninger kollektivt skal kunne sige fra overfor bidrag til en hovedorganisation, hvor bidraget anvendes til et politisk parti. SF mener, at medlemmer af en fagforening skal tilmelde sig, hvis de vil bidrage til et politisk parti. I modsætning til i dag, hvor enkeltmedlemmer kan frameldes. SFs forslag om, at fagforeninger kollektivt skal kunne melde fra, er et skridt på vejen.

Ligestilling på arbejdsmarkedet

I sidste samling fremsatte SF forslag om ligestilling af etniske minoriteter på arbejdsmarkedet. Dette forslag blev ikke just positivt modtaget. Imidlertid har arbejdsministeren nu fremsat et forslag, der er inspireret af SFs. Dette forslag er stort set en afskrift af SFs intentioner, og vi støtter, idet det bør præciseres, at arbejdsministeriet er kompetent til at behandle eventuelle sager, der opstår på baggrund af loven.

Professionelle fodboldspillere

Umiddelbart vil nogle SFere måske mene, at professionelle fodboldspillers a-kasse medlemskab ikke er særligt vedkommende for et socialistisk parti. Men det er det, fordi de professionelle fodboldspillere i Danmark lønmæssigt og på anden vis er at betragte på linie med andre lønmodtagere.

Derfor har SF også støttet Spillerforeningen i, at de professionelle fodboldspillere skal kunne blive medlem af en a-kasse via deres arbejde.

Når grupper som kattefangere, hvoraf der alt ialt kun er 3 i hele landet, parykmagere, fodboldtrænere, tennistrænere, EU-parlamen-

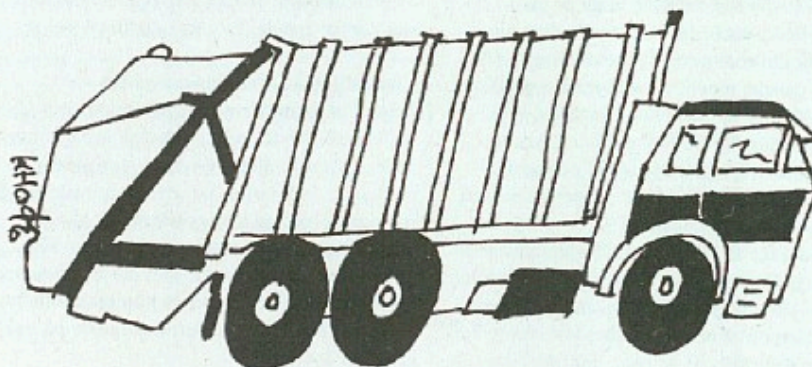
tarikere, folketingsmedlemmer, borgmestre, rådmænd, discjockeyer, fotomodeller og artister er anerkendte lønmodtagergrupper i a-kasselovgivningens forstand, forekommer det meningsløst, at ikke også et lønmodtagerområde som professionelle fodboldspillere, hvor der er op mod 300, kan anerkendes.

Sammen med spillerforeningen har SF i længere tid presset på for at få en godkendelse for professionelle fodboldspillere og andre idrætsudøveres ret til a-kassemedlemskab. Mange spørgsmål er stillet. Samråd er afholdt. Og det gav resultat. Pludselig meddelte arbejdsminister Jytte Andersen i en pressemeddelelse, at hun ville give professionelle idrætsudøvere retten til a-kassemedlemskab.

Arbejdskonflikter

SF er som bekendt imod statslige indgreb i arbejdskonflikter. Derfor afviste SF også regeringens forslag om, at Folketinget skulle gribe ind i sygeplejerskekonflikten.

Ri-Bus-konflikten og dens løsning var ikke et folketingsanliggende. Men SF stillede i Folketinget utallige spørgsmål til ministre omkring statens optræden under konflikten. Det gjaldt f.eks. den måde arbejdsformidlingen, Arbejdstilsynet og ikke mindst politiet optrådte på under konflikten. Derudover viste SF sin sympati med de rigtige chaufførers kamp for deres sag, ved at medlemmer af SFs folketingsgruppe ved forskellige lejligheder var i Esbjerg for at „overvåge“, hvordan bl.a. statens politi tacklede situationen, hvilket bl.a.

gav anledning til adskillige spørgsmål til statsministeren og justitsministeren.

Skraldekonflikten i Århus er selvfølgelig også en lokal konflikt, men medlemmer af SFs folketingsgruppe har da også ytret sig bl.a. ved at fremhæve tillidsmandssystemets vigtighed og opfordre fagbevægelsen til at tage spørgsmålet om en reel beskyttelse af tillidsmændene op overfor arbejdsgivermodparten. Men har samtidig også nævnt muligheden af, at der kunne blive behov for lovgivning. Ligeledes har SF på det skarpeste afvist de forskellige borgerlige partier i Folketinget, når de har talt om voldsommere politiindgreb i skraldekonflikten.

FINANSLOVEN

Årets finanslovsforlig blev som bekendt indgået mellem regeringen og de konservative. Bruddet mellem Venstre og de Konservative gav genlyd i pressen - til stor fornøjelse for socialdemokraterne, der fik den gevinst, at slagsmålet mellem Uffe Ellemann og Hans Engel langt overskyggede dækningen af selve indholdet i forliget.

Det kunne Socialdemokratiet kun være tilfredse med, for indholdet i forliget var særdeles skrap kost for mange af deres egne kernevælgere. Derfor har oprøret i SiD også været fuldt forståeligt og berettiget.

Forliget blev ligeså kulsort som den natte-time, det blev lavet i.

Regningerne sendtes helt konsekvent til de dårligst stillede.

- De arbejdsløses vilkår bliver klart forringede med skrappe karantæner, uddannelsesvang og nedskæring af dagpengeperioden.
- Overgangsydelsen for de nedslidte på arbejdsmarkedet fjernes helt
- Der skæres ned i revalideringsydelse og kontanthjælp til unge
- Førtidspensionerne forsinkes
- Boligstøtten nedskæres.

Det groteske er, at mens svage grupper nu skal pines og plages for at spare nogle få millioner - ja så ødsles pengene væk helt andre steder i samfundet.

Formueskatten fjernes, så de rigeste får en ekstra skattnedsættelse på 400 millioner kr. Skattnedsættelsen gives målrettet til mennesker med en personlig formue på over 1.6 mill.kr. Hvis man har en formue på 20 mill. kr. - så får man en skattelettelse på 184.000 kr. Har man en formue på 50 mill. - så får man en skattelettelse på 484.000 kr. årligt. Det er da til at tage og føle på.

Samtidig får militæret også øgede bevillinger på et tidspunkt, hvor alle nabolande nedrunder.

Forliget er på alle vigtige punkter **kulsort politik**. Det kan ikke undre, at de konservative var glade - men det er ufatteligt, at Socialdemokratiet har kunnet skride så langt til højre.

SF lagde i hele forløbet vægt på at være et håndfast alternativ til forhandlingerne med V og K. Derfor udarbejdede vi ændringsforslag til finansloven, der viste, hvordan man indenfor en ansvarlig økonomisk ramme kunne få **mindre underskud på statsfinanserne, bedre beskæftigelse, bedre miljø og en social retfærdig fordeling af byrderne.**

SF havde fra starten mange kritiske synspunkter på regeringens udspil til finanslov, fordi vi grundlæggende var imod at sende regningen til de svagest stillede. Det var tydeligt, at regeringen lagde op til det, ved at foreslå 520 mill. kr. i uspecificerede besparelser på dagpengeområdet, besparelser på boligsikringen, pensionisters boligydelse, stramninger vedr. førtidspension og endnu en uudmøntet besparelse på 125 mio. kr. på sundhedsministeriet.

SF var enige med regeringen i, at det er vigtigt at få nedbragt underskuddet på statsfinanserne - og vi ville gerne længere ned i underskud end de 33 mia., der fremgik af regeringens udspil.

Men vi ville nå målet ved at spare helt andre steder end regeringen - og derfor udarbejdede vi vores eget sparekatalog, der viste hvordan man kan spare 4 mia. kr. uden at ramme en eneste familie med lave indkomster. I vores forslag var der tværtimod plads til at give skattelettelser til de dårligst stillede:

- Vi foreslog bl.a. indtægtsgraduering af sociale ydelser, således at f.eks. børnechecken ikke mere sendes til mennesker med meget store indkomster.
- På kulturministeriets budget ville vi spare på den alt for dyre udbygning af Det Kgl. Teater.
- Trafikministeriet kunne spare på en række miljømæssigt uforvarlige motorvejsbyggerier.
- SF ville stadig spare et betragteligt beløb på militæret.
- Vi mente, at der kunne spares ved en nedlæggelse af statsamterne
- Vi ville spare ved en gennemgribende reduktion af overarbejde inden for den offentlige sektor.

Når vi lagde op til at spare mere end regeringen, skyldes det også, at vi udover at nedbringe underskuddet på statsfinanserne også skulle finde penge til en omprioritering, hvor der bliver plads til at løse de mange påtrængende opgaver, der venter.

Arbejdsløshedsproblemet fremstilles, desværre nu også under en socialdemokratisk ledet regering, stadig mest som om det er den enkelte arbejdsløse, der er noget galt med. Det er ham og hende, der mistænkes for passivt at ville „bruge“ systemet. Det er ham og hende, der skal motiveres, piskes eller på fint Christiansborg-sprog have „incitamenter“ til at få hænderne op af lommen.

Virkeligheden ser ikke sådan ud

med SF-øjne. Vi ser i titusindvis, ja hundretusindvis af mennesker, der meget gerne vil have et arbejde - hvis bare det fandtes. Derfor må indsatsen koncentreres om to ting: at få skabt de nødvendige arbejdspladser og at skabe de uddannelsesmæssige forudsætninger for, at de ledige kan passe ind på et arbejdsmarked, der hele tiden er i udvikling.

Et samfund, der ikke sørger for tilstrækkelige og tidssvarende uddannelsesmuligheder, løber hurtigt ind i problemer på arbejdsmarkedet. Derfor er det åbenlyst, at de første flaskehalsproblemer med mangel på arbejdskraft viser sig netop der, hvor uddannelserne er blevet svigtet.

Uddannelse og efteruddannelse er for SF krumtappen i en bedre indsats for flere og nye arbejdspladser. Det synspunkt er så meget desto mere vigtigt, hvis man som SF også går ind for en bedre fordeling af arbejdet.

Vi tror nemlig ikke på, at arbejdsløsheden kan forsvinde af sig selv i kraft af økonomisk vækst. Når regeringen med vajende faner bebuder en 30 pct.'s forøgelse af forbruget inden for de næste syv år, ser SF det faktisk ikke som nogen glædelig meddelelse, men først og

fremmest som dybt bekymrende for Danmarks miljømålsætninger. Øget forbrug vil nemlig normalt også betyde øget miljøbelastning - og der skal en utrolig bevidst miljøpolitisk strategi til for at bryde eller bare bremse denne virkning.

SF foreslog derfor, at vi for en gangs skyld satte den materielle vækst i skyggen og i stedet satsede på ægte vækst i livskvalitet, f.eks. i form af tryghed i hverdagen og arbejdslivet, mere tid til hinanden og til vore børn. Det kunne vi opnå ved med fuld kraft at sætte nedsat arbejdstid, gode orlovsordninger og afvikling af overarbejde på dagsordenen.

Når vi skaber nye jobs, er det afgørende, at vi er så bevidste i vore valg, at vi løser flere problemer end vi skaber. Et godt eksempel er de ideer SF og flere andre - især SID - havde fremlagt under overskriften **grøn beskæftigelse**. Der var allerede fremlagt ideer til 20-30, ja, måske 50.000 nye jobs spændende fra oprydning i kemikalielossepladser, genskabelse af naturområder og udbygning af vedvarende energi til øget genbrug, vandbesparelser og alternativ ukrudtsbekæmpelse, så vi kunne undgå sprøjtemidler. Meget af beskæftigelsen kommer til at ligge i det private erhvervsliv.

Vi har i mange år måttet se på, at staten på den ene side rationaliserer og sparer ind til benet, mens man samtidig i stigende grad er nødt til at opfinde mærkværdige og ekstraordinære „aktiverings“-job. Det, vi efterspørger i SF, er i stedet en langt mere sammenhængen-

de arbejdsmarkedspolitik, hvor ordinære job på **normale arbejdsvilkår** sættes i højsædet.

Regeringen valgte som bekendt at gøre stort set det modsatte. Den havde på forhånd forelsket sig i tanken om et borgerligt forlig og gjorde ikke på noget tidspunkt et seriøst forsøg på at få realitetsforhandlinger med SF.

De resultater, SF ville pege på i efterårets forhandlinger lå derfor også et helt andet sted - nemlig i udmøntningen af de såkaldte satspuljemidler. Her lykkedes det SF at sikre bl.a. billigere kollektiv trafik til efterlønsmodtagere (ret til „mimrekort“ fra 1. juli 1996) og en forhøjelse af fripladsgrænserne i daginstitutioner. SF fik vedtaget en ekstraordinær forhøjelse af fripladsgrænserne med 2.700 kr. pr. 1. januar 1996 udover de planlagte 5.000 kr. (SF's fingeraftryk fra 1994-aftalen). Talt forhøjes grænserne altså med 7.700 kr. Den konstante værdi af dette er, at ca. 25.000 lavindkomstfamilier får en ca. 7,5% billigere børnepasning.

Hvis børnepasningen hidtil har kostet familien 30.000 kr. om året er gevinsten altså ca. 2.250 kr.

Men disse gevinster har altså ikke noget med finanslovsforliget at gøre. Det endte sort i sort - så markant, at det bliver et sikkert tema på årets 1. maj møder.

ERHVERV

På det erhvervspolitiske område har situationen været præget af det dårlige samarbejde imellem de tre regeringspartier. I sag efter sag har uenighed mellem ministeren på den ene side og Socialdemokratiet og De Radikale på den anden, handlingslammet regeringen.

Det startede allerede ved samlingens start med børserformen. Det var ikke en reform, som SF ønskede at gå ind i, da den var helt præget af liberalistiske synspunkter. Men samtidig var den også rammen om et slagsmål mellem forskellige kapitalinteresser, hvor SF naturligt måtte have mest sympati for pensionskapitaler i ATP, Dyrtidsfonden osv. Da ministeren trods modstand fra S og R begyndte at sælge ud til de konservative og dermed til bankerne og A.P. Møller, gik SF ind i arbejdet for at trække den anden vej. Det lykkedes delvist, men alligevel stemte vi imod.

En ny monopollov har længe været undervejs, fordi den nuværende er helt utilstrækkelig. Danmark skiller sig efterhånden ud fra alle andre sammenlignelige lande ved ikke at have en effektiv monopollov. Der er for længe kommet en betænkning med udkast til en ny lov, men intern uenighed har hidtil forhindret regeringen i at handle.

Hjemmeserviceordningen udløber ved årsskiftet. Foreløbig er det ikke lykkedes ministeren at finde et flertal for en forlængelse. V og K vil have tilskuddet erstattet af et fradrag. Fra SFs side har vi svaret, at hjemmeservice ikke er vores kop te, men vi er villige til at hjælpe hende under to betingelser. Dels skal jobbene i hjemmeservicen overenskomstdækkes, og dels skal vi have grønne job gennemført jvf vores beslutningsforslag herom.

Bankerne bliver ved med at optage sine penge. Nyheden om Den Danske Banks ubegrænsede garanti til A.P. Møller har atter skabt behov for bedre regler. Fra SFs side har vi fremsat forslag om ændrede regler for de of-

fentlige repræsentanter, så det slås fast, at de er offentlighedens repræsentanter, og at de skal underrette ministeren om forhold af samfundsmæssig betydning.

Desuden har vi fremsat forslag om udviklingskontrakter. Forslaget omhandler dels et ændret regelsæt, der imødekommer erhvervslivets kritik af den nuværende ordning, og dels anvendelse af udviklingskontrakter til udvikling af erstatningsprodukter på miljøområdet.

Vi har fulgt den såkaldte Zobel-sag meget nøje. Zobel har som direktør for Codan overtrådt forsikringslovens forbud mod at drive private spekulationsforretninger. Hans spekulation er blevet kendt ulovlig af både Forsikringsrådet, Finanstilsynet og Erhvervsankenævnet. Alligevel er han blot blevet bedt om at afvikle sine ulovlige forretninger - med en urimelig lang frist - men ikke meldt til politiet med henblik på den bøde, som loven efter vores opfattelse soleklart lægger op til.

Zobel har nu anlagt sag ved domstolene for at få afgørelsen omstødt. Når sagen er afsluttet, vil vi overveje, hvilke lovændringer hele forløbet giver anledning til.

I sidste folketingssamling fremsatte vi beslutningsforslag om at ændre den såkaldte „dørsalgslov“, som forbyder uopfordret henvendelse til forbrugerne - både personligt og via telefon. Loven rummer en del undtagelser, bl.a. for salg af forsikringer, og denne undtagelse misbruges til at prakke forbrugerne forskellige opsparings- og investeringsprojekter på. Bankerne bliver også beskyldt for at misbruge undtagelsen til at rette henvendelse til kunderne om alle mulige andre tilbud.

Vi foreslog helt at fjerne undtagelsen for salg af forsikringer, men det var der ikke flertal for. Til gengæld accepterede justitsministeren at indskrænke undtagelsen, så man ikke må sælge investerings- og opsparingsprojekter

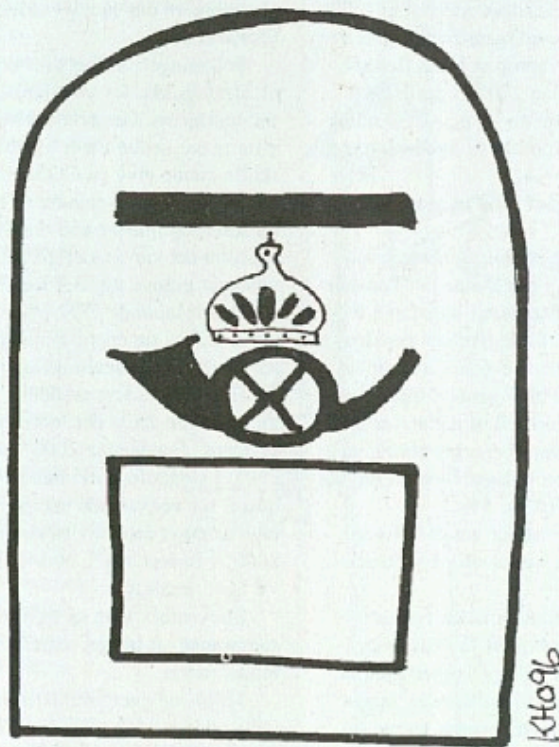
som dørsalg. Denne lovændring forhandler vi med regeringen.

I januar 96 fremsatte vi forslag om at ændre købeloven, så forbrugerne får bedre mulighed for at klage over og få byttet defekte varer. Konkret har vi foreslået, at reklamationsperioden forlænges fra den nuværende 1-årsperiode, og at forbrugeren har et retskrav på at få den defekte vare byttet til en ny, hvis forhandleren ikke kan reparere den på tilfredsstillende vis inden 1 uge.

Postvæsen

SF var imod, at postgiroen kom på aktier og blev solgt til private. Derfor har SF heller ikke lod og del i BG-Banken, som er et resultat af fusioneringen mellem Bikuben og GiroBank.

Derimod er SF med i aftalen om etablering af Post Danmark, ligesom SF er med i den nye aftale om samarbejdet mellem Post Danmark og BG-Banken. En aftale, der er meget god for Post Danmark og som støttes fuldt ud af de ansatte i Post Danmark og det gamle Giro Bank.

GRØN OMSTILLING

Energipolitik og drivhuseffekten

De stærkt alarmerende forudsigelser om klimændringer fra FN's klimapanel i december 95 påbyder, at vi i Danmark tager de nødvendige konsekvenser af budskabet og desuden arbejder internationalt for at få gennemført store CO₂-reduktioner for at hindre den truende drivhuseffekt. Det betyder efter SF's opfattelse, at vi både skal arbejde ihærdigt for at gennemføre de allerede fastsatte mål om 20% CO₂-reduktion i år 2005 samtidig med at der arbejdes med et langsigtet mål på f.eks. 50-60% reduktion i år 2030. Danmark har en særlig forpligtelse som storproducent af CO₂.

På baggrund af de tidligere forudsigelser fra FN's klimapanel vedtog et bredt flertal i Folketinget „Energiplan 2000“ i april 1990 med en målsætning om en 20 pct. CO₂ reduktion inden år 2005 i forhold til 1988-niveauet.

Hvordan er det så gået med at gennemføre målsætningen?

Da miljø- og energiministeren afgav sin redegørelse i februar 1995 kunne det konstateres, at resultaterne halter langt bagefter i forhold til CO₂-målene. Redegørelsen fastslog, at der i hvert fald manglede 5-6%, forudsat at tidligere beslutninger blev gennemført. Et helt nødvendigt bidrag i forhold til målet var grønne afgifter på erhvervenes energiforbrug, så virksomhederne kunne bidrage med en reduktion i CO₂-udslippet på ca. 5%.

Det viste sig altså, at der var et kolosal behov for at stramme meget op på virkemidlerne for at nå målet.

Derfor tog SF initiativet til en forespørgselsdebat med den hensigt at få vedtaget en dagsorden, der skulle pålægge regeringen at fremlægge lovforslag til ikrafttræden senest den 1. januar 1996, så erhvervene kunne bidrage med 5% af CO₂-mankoen bl.a. gennem grønne afgifter. Derudover skulle regeringen

inden udgangen af 1995 fremlægge forslag til en konkret handlingsplan, hvor øget anvendelse af vedvarende energi og energibesparelser kunne bidrage med den nødvendige resterende CO₂-reduktion.

Selv om SF's dagsordensforslag ikke blev vedtaget, sluttede debatten alligevel med, at miljø- og energiministeren gav SF tilsagn om, at der ville komme en handlingsplan inden udgangen af 1995 med konkrete forslag til, hvordan målsætningen om 20% reduktion kunne fastholdes og gennemføres.

Hvordan er det så gået siden energidebatten i foråret 95?

Folketinget vedtog som bekendt den grønne afgiftspakke for virksomhederne lige inden sommerferien. Gennemførelsen af disse afgifter, som skulle træde i kraft 1. januar 1996, skulle kunne give en CO₂-reduktion på ca. 4,5%. Det blev en mindre CO₂-reduktion end forudsat, og mindre end det SF havde satset på. Men det var en kæmpe sejr for SF at få vedtaget grønne afgifter for virksomheder.

Den resterende CO₂-manko skulle så sikres af miljø- og energiministerens konkrete handlingsplan inden udgangen af 1995.

Hen på efteråret meddelte miljø- og energiministeren så, at det ikke er muligt at nå at revidere „Energiplan 2000“ med udgangen af 1995. I stedet for ville han så komme med et udspil for vedvarende energi inden jul og derefter komme med revisionen af „Energiplan 2000“ i foråret 1996, hvor også trafikområdet vil blive inddraget.

I november kom så miljø- og energiministeren med sit længe ventede udspil for vedvarende energi.

Miljø- og energiministerens udspil er dog indtil videre udelukkende på det overordnede plan med mål for vindmølleudbygningen både til lands og til havs frem til år 2005. Egentlige

lovforslag har vi endnu ikke set, bortset fra loven om fremme af solvarme, som blev vedtaget lige inden jul. SF støttede denne lov, som skulle kunne få mere gang i udbredelsen af solvarme bl.a. gennem salg af pakkeløsninger og muligheder for leasing af solvarmeanlæg.

Så de konkrete handlinger er det meget småt med fra regeringens side.

Samtidig med behandlingen af forslaget om solvarme var også et lovforslag om decentral kraftvarme til behandling.

Det var nødvendigt at vedtage en lov for at sikre den fremtidige udbygning med decentral kraftvarmeværker. Årsagen var, at Elsam trods aftale med regeringen pludselig standse- de betalingen for el produceret på decentrale kraftvarmeværker og heller ikke ville indgå flere nye kontrakter.

SF støttede naturligvis den decentrale kraftvarme, og loven blev vedtaget alene med SF og Enhedslistens stemmer.

SF's forslag om vindmølleudbygningen

For at få sat ekstra gang i vindmølleudbygningen har SF fremsat et beslutningsforslag med en lang række forslag til en omfattende udbygning både til lands og til havs.

Forslaget indebærer, at der årligt i gennemsnit skal bygges 100 MW til lands og 50 MW til havs frem til 2005. Amter og kommuner får ansvaret for, at målet bliver nået for møller til lands. Elværkerne får ansvaret for udbygningen med havmøller. En andel af den samlede udbygning af havmøller skal reserveres til vindmøllelaug, kommuner,

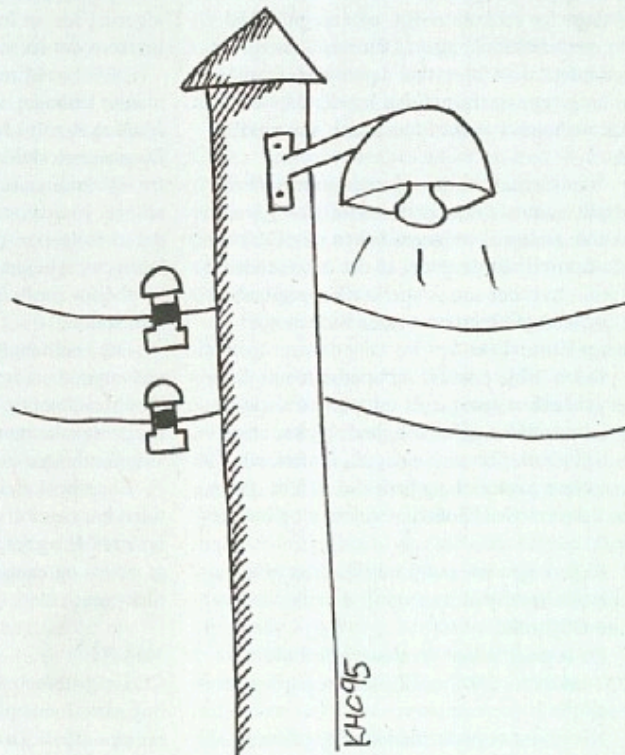
amter, virksomheder og lokale elforsynings- selskaber, der kan eje andele efter de fastsatte forbrugskriterier.

Udbygning med havmøller vil både kunne give et stort bidrag til CO₂-reduktionen og samtidig give Danmark en førerposition på eksportmarkederne og masser af arbejdspladser i Danmark.

SF foreslår desuden, at den maksimale ejerandel for private i møllelaug forhøjes til at omfatte en husstands gennemsnitlige forbrug af el og energi.

SF's forslag om „Rådet for bæredygtig energiudvikling“

SF har længe savnet et handlekraftigt råd for vedvarende energi, som kan virke som katalysator i omstillingsprocessen til vedvarende energi i samfundet.

„VE-Rådet“ som er underlagt Energistyrelsen, blev nedsat i 1991, har slet ikke haft den fornødne gennemslagskraft.

SF har derfor fremsat forslag om oprettelse af „Rådet for bæredygtig energiudvikling“.

Rådets hovedformål skal være at fremme omstillingen til en bæredygtig energiudvikling. Det skal ske gennem fremme af energibesparelser, energieffektivitet og udbygning med vedvarende energi i Danmark.

Med forslaget om „Rådet for bæredygtig energiudvikling“ ønsker SF et stærkt råd, der både kan skabe debat og anvise handlemuligheder for en bæredygtig energiudvikling.

Forslaget fik en meget positiv modtagelse ved førstebehandlingen. Det skal nu forhandles i forbindelse med revisionen af „Energiplan 2000“.

Danmarks energifremtider

Få dage før jul kom miljø- og energiministeren med debatoplægget „Danmarks energifremtider“, som bl.a. skal danne baggrund for en langsigtet energipolitisk handlingsplan, der skal vedtages i Folketinget inden sommerferien.

Analyserne i miljø- og energiministerens udspil viser, at det over de næste 30-40 år er teknisk muligt at reducere Danmarks CO₂-udledning til en tredjedel af det nuværende niveau, hvis der sættes stærkt på energibesparelser, energieffektivitet samt vedvarende energi i stor skala.

Det er både positivt og opmuntrende. Så det er alene et spørgsmål om politisk vilje at omsætte målene til virkelighed. Vi har altså mulighederne for en langsigtet, omfattende omstilling over en lang årrække. Det er derfor nu, der skal vises politiske visioner og handlemuligheder.

Regeringen har indtil nu ikke vist politisk vilje til effektivt at leve op til de allerede fastsatte CO₂-mål.

De håndgribelige resultater i forhold til CO₂-målet for 2005 er til dato meget begrænsede.

Nu venter vi på et stærkt forslag til revisi-

on af „Energiplan 2000“ fra regeringen, hvor der også tages effektivt fat på CO₂ bidraget fra den hastigt stigende trafik.

Øvrige SF-initiativer

SF har i øvrigt i den forløbne periode rejst en lang række spørgsmål inden for energiområdet.

Her skal blot nævnes de væsentligste spørgsmål.

SF har hele tiden presset regeringen gennem diverse spørgsmål og samråd til at være aktiv over for den svenske regering for at få lukket Barsebäck som det første atomkraftværk, når svenskerne begynder at afvikle kraften. Da Energikommissionen kort før jul kom med sin rapport og indstilling til den svenske Rigsdag, rejste SF straks sagen over for indenrigsministeren.

Hun lovede at tage kontakt til den svenske regering for at foreslå, at Barsebäck skal lukkes som det første atomkraftværk.

I EU har Ministerrådet og Europa-parlamentet vedtaget, at 60% af energiprogrammet Joule skal gå til forskning i vedvarende energi. Da pengene skulle fordeles viste det sig, at der fra EU-kommissionen blev manipuleret med tallene, så vedvarende energi ikke fik sin andel af pengene. Antagelig et resultat af atomlobbyens arbejde.

Derfor rejste SF sagen over for forskningsministeren.

Det resulterede i, at den næste bevilling til vedvarende energi blev fremskyndet, og der blev strammet op på de procedurer, der gælder for de danske repræsentanters arbejde i EU's videnskabelige komite.

Endelig skal det bemærkes, at SF hele tiden har taget afstand fra byggeriet af Avedøreværk II og fortsat arbejder på at forhindre, at miljø- og energiministeren giver tilladelse til byggeriet.

MILJØ

CO₂-afgifterne på erhvervslivet i sidste samling satte focus på det allerstørste globale miljøproblem. Drivhuseffekten. En focus SF

har forsøgt at fastholde også i denne samling, som omtalt i energiudvalget, ved at engagere os kraftigt i Folketingets påvirkning af regeringens handlinger på Berlin-mødet om opfølgningen på RIO-topmødet og ved generelt at sætte focus på internationale forhandlinger om miljøproblemer. Det gælder organisering af et parlamentarisk netværks samarbejde op til Berlin-mødet, og en indsats i Folketingets miljøudvalg for at sikre den stærkest mulige forhandlingslinje i alle miljøspørgsmål lige fra forhandlingerne om Baselkonventionen til ekstraordinære initiativer for at få Barsebäck nedlagt i første nedlægningsrunde i Sverige. Intet miljøproblem er i dag af en sådan karakter, at det kan løses nationalt. Derfor bliver kampen for mere og mere forpligtende internationalt miljø samarbejde også så afgørende. I den sammenhæng skal man også se den vægt, der lægges på samarbejdet - og den politiske kamp - i EU.

I WTO (Verdens-handelsorganisation, der har afløst GATT) vil SF således gøre, hvad vi kan, for at Danmark kan presse på op til mødet i Singapore i december, hvor der skal drøftes miljø og handel. SF arbejdede, mens man forhandlede den nye WTO-ordning ihærdigt - men helt alene - for at inddrage miljø i handelspolitikken. Desværre kom der først ved selve afslutningen et lille initiativ, der nu skal føres videre i løbet af 1996. På dette område har SF stået helt i front, og vi har således æren af, at Danmark - gennem en dagsorden i Folketinget - nu arbejder for både sociale og grønne klausuler i verdenshandelen. Men der er meget lang vej igen, før der er sat noget på skinner globalt, der kan hamle op mod miljødelæggelserne på grund af ekstrem billig transport og et handelssystem, der næsten kun prioriterer vares fri bevægelighed. Modoffensiven er ikke ny protektionisme til skade for u-landene, men derimod globale regler om transport-afgifter, miljøbestemmelser og ret for fattige lande til at beskytte deres markeder og udvikle bæredygtige produktioner. Afviklingen af protektionistiske systemer, som f.eks. EU's landbrugspolitik, vil således være

til fordel for både miljøet i EU-landene og udviklingen i u-landene.

Det er en højt prioriteret opgave for SF at bringe arbejdet i internationale organer, som har endog meget stor betydning for det fremtidige miljø, under parlamentarisk kontrol.

I WTO vil der i stigende omfang blive truffet beslutninger om fri handel, som også har væsentlige miljøkonsekvenser. Det bør ikke kun være regeringen, som uden offentlighedens indsigt, lægger den danske forhandlingslinje. Vi vil derfor foreslå en høring om den danske indsats for grønne og røde klausuler i WTO-regi og om, hvordan vi fastlægger en procedure, der sikrer et politisk mandat for forhandlingerne og sikrer offentligheden indsigt i processen.

I Codex Alimentarius, som er et organ under FN, fastlægges i stigende omfang bindende standarder for fødevarer - bl.a. regler for tilsætningsstoffer, pesticidrester og mærkning. Disse regler vil i henhold til den nye WTO-traktat blive en vigtig del af retsgrundlaget ved konflikter om handelsspørgsmål.

Derfor bør den danske forhandlingslinje i Codex ligeledes bringes under politisk styring fra Folketingets side. Vi har indkaldt landbrugs- og sundhedsministeren i samråd i Europaudvalget for at fastlægge en fremtidig procedure og udstikke de overordnede linier for den danske politik.

I EU overlades en meget stor del af standardiseringsarbejdet for industrivarer til private organisationer som ISO og CEN. Disse kommende standarder har i mange tilfælde meget stor betydning for miljøet. Hvis standarderne udarbejdes under skyldig hensyntagen til miljøet, kan det betyde meget store fremskridt for miljøet i hele EU. Omvendt kan manglende miljøhensyn i arbejdet betyde, at standarderne fastfryses på et uacceptabelt niveau i mange år fremover. Derfor er det af afgørende betydning, at standardiseringsarbejdet ikke kun præges af virksomheders og brancheorganisationers interesser, men at miljøinteresser sikres ressourcer og muligheder for at præge arbejdet i høj grad.

SF har derfor over for regeringen presset på for at sikre flere ressourcer til arbejdet, for i langt højere grad at inddrage grønne organisationer og endelig for at bringe Folketinget ind i arbejdet - vel at mærke på et tidligt tidspunkt i processen, så den danske forhandlingslinje fastlægges politisk.

SF er det eneste parti, som med virkelig styrke vil fremme miljøhensyn i det internationale samarbejde i WTO, Codex, ISO og CEN. Enhedslisten er istedet optagede af debatten om national suverænitet. I en globaliseret økonomi svarer det til at lægge sig på skinnerne for at stoppe et godstog. - Og højrefløjen er godt tilfreds med, at erhvervshensyn vægtes tungt uden „utidig“ politisk indblanding. Forhåbentligt kan vi formå regeringen til at styrke miljøhensynene i det fremtidige arbejde.

Den globale miljøbistand fra Danmark har været behandlet i årets løb, og SF har sikret, at der nu også i den danske miljøbistand - både i Danced-sammenhængen og i DANIDA-sammenhængen - skal arbejdes med bæredygtig energipolitik. En sag SF har kæmpet for siden Danmarks miljøbistand - bl.a. på SF's initiativ - blev vedtaget. Desuden arbejder vi for at lægge øget vægt på at bygge på lokale NGO'ere, samt støtte de fattige landes muligheder for at leve op til internationale krav, der koster penge. F.eks. når det gælder udfasning af miljøskadelige stoffer. Her vil der være et fremragende nyt element i dansk - og i international - miljøbistand, hvis man foruden „pisken“ også supplerer med en økonomisk „gulerod“, så det blev lettere for disse lande at fjerne nogle af de stoffer, der skal udfases, f.eks. for at redde ozonlaget.

Vækstens pris er et begreb, som vi har arbejdet med længe. I regeringens natur- og miljøpolitiske redegørelse introduceres et andet begreb, nemlig økologisk råderum. Men egentlig er ideen den samme. Nemlig at få forklaret, at kloden vil gå under i møg og skidt, hvis alle klodens beboere begynder at opføre sig som en dansker, en europæer, en amerikaner eller en japaner. Den rige del af kloden driver rovdrift på ressourcerne, og

forureningens omfang og konsekvenser bliver mere og mere alvorlige. Et dilemma, som vi endnu ikke har formået at gøre klart for den danske befolkning, der i betydelig grad tror, at vi i Danmark er igang med at løse de store miljøproblemer, og som tror og håber at det kan gøres uden store ændringer. Det kan det ikke, og vi skal klart fortælle, at det kræver omfattende ændringer i produktion, vaner og forbrug, og at det rammer hver enkelt.

SF's forespørgsel på baggrund af regeringens redegørelse sluttede med vedtagelse af en dagsorden sammen med regeringen og Enhedslisten. Heri beskrives de vigtigste indsatsområder som knyttet til energi, landbrug, transport og miljøfremmede stoffer. Desuden videreudvikles SF's tanker om strategisk miljøplanlægning. Derimod fik vi ikke noget resultat i denne samling for vor store satsning på „Grøn beskæftigelse“, selv om vi blot fremsatte SID's fremragende forslag. Pæne ord, men endnu ikke handlingsplaner og reel satsning. Vi fortsætter presset!

Grundvand har præget året, men uden al for megen konkret indsats fra regeringen. SF har støttet de forbud mod enkeltpesticider, som regeringen har turdet fremsætte, men der skal tages langt kraftigere fat. Pesticider skal allesammen forbydes og derfor udfases. SF foreslår, at det offentlige - kommuner og stat samt DSB m.m. - straks forbyder pesticider eller laver udfasningsplaner, ikke blot planer for at begrænse forbruget! Det bør også forbydes i private haver, ligesom de arealer, der ligger over grundvandsdannelsen, og boringerne skal kunne pålægges forbud mod sprøjtning af amterne. Inden sommerferien forventes regeringen at fremlægge forslag til en spildevandsafgift. Her vil SF foreslå, at den udformes, så den opkræves efter hvor megen forurening, der er i spildevandet, og således at en del af provenuet kan gå i en vandfond, der kan benyttes af de vandværker der står overfor meget betydelige problemer på grund af pesticider og gifte fra byindustrien.

Når det gælder kvælstof fra landbruget, står vi stadig alt for meget i stampe. SF har

fremlagt et nyt forslag - denne gang med en overforbrugsafgift, en styrende kvote for kvælstoftilførslen og en række strammere krav til udnyttelse af husdyrgødningen. Men i Folketinget kunne vi i første omgang kun komme igennem med en opstramning af udnyttelsesprocenterne for husdyrgødning. Selv om det ikke er tilstrækkeligt, tager vi hvad vi kan få, skridt for skridt, som vi har gjort det siden begyndelsen af 80'erne. Men vi fortsætter med at tale højt og tydeligt og stille de krav, der med sikkerhed vil virke for at undgå et økologisk sammenbrud i vore vandområder.

Ellers har det i høj grad været „miljøfremmede stoffer“, der har præget miljødebatten. Med thalater og tungmetaller i slammet og med advarsler om forringet sædkvalitet og om stoffer med østrogenvirkning eller østrogenlignende virkning.

SF tog initiativ til en høring i Folketinget og har bevidst sat disse tusindvis af stoffer på dagsordenen. De er nemlig et synligt bevis på, at det er køb og kasser-mentaliteten, der skal ændres. Vi skal have utroligt mange af disse stoffer helt ud af markedet, og der skal overordnet indføres det forsigtighedsprincip, at stoffer ikke skal indføres, dersom der er stor usikkerhed om deres virkning. Altså forbud og forsigtighed.

SF's omfattende forslag om forbud mod PVC skal også ses i denne sammenhæng.

EU's miljøagentur i København har i år givet megen god ammunition i miljødebatten. I evalueringen af EU's 5. miljøhandlingsprogram hænges transporten således ud som et overset og stadigt stigende miljøproblem. Dejligt at få så megen god argumentation i de diskussioner, som bliver svære, men som er helt nødvendige. Nemlig for at begrænse forureningen og transporten.

Det indre markeds friheder for varerne giver stadig voldsommere konflikter med miljøet. SF fortsætter kampen imod tilsætningsstoffer og giftstoffer i vore omgivelser, også når kampen skal føres mod EU-systemet. Vi har krævet miljøgarantien brugt adskillige gange, og Danmark har da også i år fået anerkendt miljøgarantien på et enkelt område: PCP.

Fordi vi har fulgt det så grundigt i mange år, var styrkelsen af miljøet i forhold til det indre marked et afgørende krav for SF i forhandlingerne med regeringen om et dansk EU-memorandum. Vi fik lavet mange gode formuleringer i det danske udspil, f.eks. forslag om indførelse af forsigtighedsprincippet i hele traktaten samt om at miljøgarantien skal gælde f.eks. på landbrugsområdet, hvor den ikke engang gælder i dag. Men vi kunne ikke overtale regeringen til at kræve miljøgarantien forbedret, så den bliver ligeså sikker som Uffe Ellemann lovede det, da han kom hjem til folkeafstemningen i 1986 - også selv om det står i socialdemokraternes eget program. Det er trist, men vi fortsætter ihærdigt den stærke kamp, der skal kæmpes for alvor at sætte miljø på EU regeringskonferencens dagsorden. Et SF-forslag om at Folketingets miljøudvalg skal afholde en konference for parlamentarikere fra alle EU-landene om styrkelse af miljøet i EU op til regeringskonferencen er således blevet vedtaget.

SF har satset meget på at styrke „den politiske forbruger“. Vi anser den stigende ansvarlighed over for miljø og fremtid, som mange mennesker lægger for dagen, når de køber ind,

for at være en meget positiv udvikling. Dels er forbrugermagten meget stor og tvinger mange virksomheder til at opføre sig mere miljørigtigt og til at lægge vægt på miljøhensyn i deres strategier for produktudvikling, ny teknologi og valg af samarbejdspartnere. Dels er denne ansvarlighed udtryk for en tendens henimod et nyt helhedssyn hos mange mennesker, hvor politiske overbevisninger, livsstil og daglig adfærd bringes i overensstemmelse med hinanden. „Man skal leve sine ord“ - som PH sagde.

I virkeligheden er den politiske forbruger et opgør med selve forbrugermagten, hvor det enkelte menneskes adfærd er dikteret af kortsigtede og egoistiske hensyn. Derfor er den politiske forbruger i realiteten en ansvarlig borger - også når han/hun køber ind.

Hvis vi alle sammen skal have mulighed for at handle ansvarligt som forbrugere, kræver det imidlertid, at markedet styres, så der sikres et bredt udbud af miljøvenlige varer, f.eks. økologiske fødevarer, og en reel og troværdig oplysning om varernes miljøkvaliteter, f.eks. i form af reelle mærkningsordninger.

Det er karakteristisk - og ganske bemærkelsesværdigt - at det er SF, som arbejder for at bruge markedsmekanismerne i miljøets tjeneste. Hvorimod nyliberalisterne i Venstre i praksis vender sig mod troværdige miljømærker - som partiet f.eks. gjorde, da SF fremlagde forslag om et økologisk tøjmærke.

SFs arbejde har i øvrigt betydet, at miljøministeren til sommer fremlægger et samlet forslag til en dansk miljømærke-strategi - hvor hovedelementer vil være et skift fra EUs miljø-

blomst til den nordiske svane og en indsats mod de mange vildledende og platte miljømærker.

Også på et andet område har SF haft succes med at bringe markedskræfterne under kontrol, så der sikres et større udbud, en friere konkurrence og flere miljøhensyn i samfundsudviklingen - nemlig når det gælder storcentre og lavprisvarehuse.

De mange planer om nye storcentre og lavprisvarehuse ville få en lang række uheldige konsekvenser: Smadring af miljøet i mange bymidter, udtyndning af butikker i landdistrikter, dårligere indkøbsmuligheder for ældre og andre uden bil, mere kørsel og højere forurening.

SF fik for et år siden miljøministeren til at indføre et midlertidigt stop for nye storcentre og lavprisvarehuse. Og i dette forår fremlægger miljøministeren et forslag til nye retningslinier for etablering af sådanne indkøbscentre. Her vil miljø, forbrugerinteresser og et varieret udbud af butikker på land og i by formentlig indgå med langt større vægt - altså et væsentligt demokratisk fremskridt, hvor befolkningens behov vægtes tungere end den store kapital ekspansionsstrang.

I årets løb er der i Folketinget blevet samarbejdet meget med regeringen og Enhedslisten, som kan danne et grønt flertal. De borgerlige benægter ofte fakta i miljødebatten og forsvarer oftest kun meget snævre erhvervsinteresser.

Gruppen har - som tidligere år - samarbejdet meget med miljøbevægelserne og har også taget internationale kontakter til de grønne partier i Europa og til partierne i New Left Forum.

TRAFIK

DSB

På baggrund af skandalesalget af Niels Klim og Peder Paars samt købet af Ask og Urd foreslog SF, at DSB skulle have en professionel ledelse.

DSB fik en professionel ledelse, men det var mere af navn end af gavn. Der kom desværre ikke den visionære bestyrelse, der er behov for i et foretagende med ca. 20.000 ansatte og med en omsætning på ca. 14 mia.kr.

Bestyrelsesformanden er nærmest usynlig, og han blev tilsyneladende kun udpeget, fordi han er venstremand, og fordi det var Venstres „tur“ til at udpege en formand, i den turus S, K og V har af sammenspiste forlig.

Mens der har været talt om den kollektive trafik fortræffeligheder, har regeringen og de borgerlige roligt fortsat kursen med nedskæringer af samme. Det er sket i sene natte timer på Finansministerens kontor, hvor regeringen har indgået tre- eller fireårige forlig med de borgerlige. Det har resulteret i begrænsninger af midlerne til DSB, som stille og roligt udsultes.

I første omgang er det gået ud over DSB Gods, hvor 500 mand får fyresedlen. En stor del af godset overlades nu til vognmændene med det resultat, at der nu transporteres mere gods på landevejene. Således kommer nu også langt mere farligt gods ud at rulle på landevejene, stik imod al sund fornuft.

Over hele landet er flere mindre jernbanestrækninger nu lukningstruede. Derfor har SF foreslået, at de ansatte, privatbanerne eller private får mulighed for at gå sammen om driften for at bevare disse jernbanestrækninger, og det skal ske inden en eventuel lukning bliver en realitet.

Således er Løgstørbanen et godt eksempel på, hvorledes disse små jernbanestrækninger er lukningstruede, fordi DSB har bedt nogle af

kunderne finde andre transportmuligheder for deres gods. Det kunne være gået helt anderledes, hvis SF's forslag var taget i anvendelse.

DSB besluttede at nedlægge togstrækningen København-Berlin-Gedser for at spare 10 mio. kr. Strækningen havde ikke længere det ønskede kundegrundlag, bl.a. fordi DSB ikke havde gjort noget for at markedsføre den. DSB foretrækker at sende togene til Hamburg, hvorfra de så spredes ud over hele Europa.

Der var mange meningstilkendegivelser i dagspressen til forsvar for bevarelsen af strækningen, og SF's folketingsgruppe modtog masser af breve om sagen, hvor folk var helt uforstående over for denne lukning.

SF stillede forslag om at bevare denne togstrækning, bl.a. fordi alt tyder på, at Berlin bliver det største trafikknudepunkt i det fremtidige Europa. Således giver EU allerede nu tilskud til udbygning med højhastighedstog og -skinner fra Berlin til Øst- og Sydeuropa. Vores forslag blev kun støttet i folketingsalen af Enhedslisten og Venstre, så dermed faldt det.

Byggeriet af togforbindelsen under Storebælt er blevet forsinket så meget, at DSB givet ikke kan tilbagebetale projektet over de 30 år loven fastsatte, og derfor skal transporten af farligt gods nu også ske gennem tunnelen. SF stillede forslag om, at farligt eksplosivt gods ikke må fragtes gennem tog-tunnelen. Sagen er jo, at sker der en eksplosion i en tunnel, vil den derved udviklede varme komme op på 1.000-1.200 grader. Det vil ødelægge tunnelen totalt med det resultat, at al trafik mellem landsdelene bryder sammen. SF stod desværre ret alene i denne sag.

SF har foreslået, at der hurtigt investeres i etablering af dobbeltspor mellem København og Ringsted, pris ca. 5 mia. kr. DSB har allerede i dag problemer på strækningen København-Roskilde, og denne flaskehals får afsmittende virkning med togforsinkelser over hele

landet. SF ser gerne, at projektet bliver lånefinansieret. Problemerne her skal løses nu, inden bro- og tunnelforbindelserne på Storebælt og Øresund sender strømme af tog ind på Sjælland. Hvis ikke, bliver der totalt kaos i togtrafikken.

Trafikministeren har nu store planer om anskaffelse af højhastighedstog i Danmark, bl.a. fordi Danmark er bagud i udviklingen på det område. Vore hurtigste tog kører 140 km/t, mens de franske TGV tog kører 250 km/t. På baggrund af alle manglerne og fordi en stor del af DSBs materiel er nedslidt og burde kasseres, virker ministerens store planer nærmest som en afledningsmanøvre.

DSB - bus og rederi

SF har hele tiden været positive over for en selvstændiggørelse af DSB Bus- og Rederidivision, men et natligt finanslovsforlig medførte, at 30 pct. af aktierne skulle sælges til private, og det er ikke den form for privatisering, SF går ind for. Vi ville istedet selvstændighed sammen med et statsaktieselskab.

Busdivisionen har nogenlunde kunnet opretholde og vinde andele, når diverse ruter er blevet udliciteret, men der har været stor utilfredshed blandt de ansatte, især blandt tjenestemændene, der har fået væsentligt forringede ansættelsesvilkår.

DSB Rederi står overfor store problemer med mange færger, der ganske givet ikke kan bruges til ret meget, når de faste forbindelser står færdige. Samtidig skal rederiet aflevere 1,2 mia. kr. til staten for de færger, man overtog efter udskillelsen fra DSB. De ansattes tro på rederiets løfter om, at rederiet ikke skulle nedlægges, men tage kampen op, kan vist ligge på et meget lille sted. Det tog da også et år med mange faglige møder og færgeaflysninger, inden DSB Rederi fik forhandlingerne med de ansatte i orden.

I sommeren 1995 blev der sat focus på, at en tur med ScandLines færger mellem Helsingør og Helsingborg kostede knap 600 kr. for en bil - på dette smalle sted. Det medførte krav om konkurrence på overfarten, og EU

blev draget ind i sagen. SF's holdning var klar. Vi sagde OK til konkurrence på betingelse af, at der blev bygget nye færgelejer til de rederier, der ville ind. Vi mener bare ikke, man kan tillade andre redere at sejle fra de eksisterende færgeanlæg, der jo er DSB's retmæssige ejendom. Det blev i 1992 fastlagt i et lovforslag, som SF iøvrigt støttede.

Trafikministeren forhalede sagen, og efter et halvt år var der stadig intet sket m.h.t. byggeriet af et nyt færgeleje, og derfor begyndte EU-kommissionen at skrue på tommelskrueene for at få en afgørelse. Trafikministeren har nu bøjet sig for EUs krav og giver plads til konkurrence. SF mener, at sagen skal gå videre til EU-domstolen, og så går der nemt 3-4 år med det. Endvidere har vi fået John Iversen til at tage sagen op i EU-parlamentet. Det står dog fast, at hele denne ballade havde været undgået, hvis ikke DSB simpelthen var for griske i deres prispolitik på Øresund.

Veje

SF har i samlingen stillet to forslag på vejområdet. Det ene handlede om at gøre det gratis for cyklister at få deres cykler med tog over/under de faste forbindelser, Storebælt og Øresund, der jo bliver brugerbetalte, men det lykkedes ikke at få flertal for forslaget. Baggrunden for forslaget var en henvendelse fra Dansk Cyklist Forbund til alle partierne om en cykelsti hægt uden på Øresundsbroen. SF ville gerne bevilge de 200 mio. kr. til cyklisterne, som en sådan cykelsti ville koste. Dog ikke til en cykelsti på Øresundsbroen, men til cykelstier rundt om i hele landet, hvor de kunne være til glæde i alle de lokalområder, hvor der mangler cykelstier. Endvidere anser vi det for tvivlsomt, om en cykelsti på Øresundsbroen vil blive brugt af ret mange.

Det andet forslag handlede om at stoppe motorvejsbyggeriet i Nordjylland. Her mangler der endnu motorvejsbyggeri for 1,2 mio. kr. Men byggeriet hører med i forliget om Storebæltsbyggeriet, og selvom der, iflg. trafikforskere, ingen saglige trafikale begrundelser er for at fiærdiggøre byggeriet, så fast-

holdt forligspartierne deres tidligere beslutning. SF pegede på, at pengene kunne bruges langt bedre og til mere glæde for trafiksikkerheden, hvis de blev brugt til at udbygge Odense-Svendborg vejen (hvor der har været 24 dødsfald i 90'erne) og Holbæk-Vig vejen til motortrafikveje samt til en omfartsvej ved Brande, hvor byen deles af en trafikeret hovedgade, der gennemkøres af 10.000 biler dagligt. Siden hen har regeringen fremsat lovforslag om netop disse forømtalte vejstrækninger, og SF tilkendegav ved førstebehandling, at SF er imod motorveje på disse strækninger, men er positiv overfor motortrafikvejsløsninger.

Søfart

I 1995 rejste SF i folketingsforspørgselsdebat om, hvad regeringen agter at gøre for at bevare Danmark som en søfartsnation med danske søfolk ombord. Samtlige partier stemte for en SF-dagsorden, der nedsatte et arbejdsgruppe bestående af samtlige søfartsorganisationer, for at komme med forslag til, hvorledes man kan fastholde danske søfolk ombord. Det har vist sig, at Dansk Internationalt Skibsregister (DIS), som i sin tid blev vedtaget af de borgerlige partier, ikke har givet flere danske søfolk ombord - tværtimod - der blev ellers givet skattefrihed for søfolke- ne, men den skattefrihed gik direkte ned i redernes lommer. Direktøren i Søfartsstyrelsen blev formand for den nedsatte arbejdsgruppe, der først i foråret skal udfærdige en rapport, som så senere skal diskuteres i Folketinget. Interes-

sen for debatten har været så stor, at selve folketingsdebatten blev optaget og udsendt til samtlige skibe i den danske handelsflåde.

Både branden på „Scandinavian Star“ og kæntringen af „Estonia“ har medført, at Danmark og de nordlige EU-lande har arbejdet internationalt for større sikkerhed for færger. Dette arbejde forgår i FN's Internationale Maritime Organisation (IMO). Alle andre end de nordiske EU-lande er derimod imod forbedringer af sikkerheden ombord i færgene. De er sikkert hidtil blevet forskånet for den type store ulykker, som vi har oplevet de senere år i Norden. Som det desværre altid er til søs, så skal ulykkerne ske, før sikkerheden forbedres.

SF har taget initiativ til at samle en række søfartspolitiske ordførere fra de nordiske lande, EU politikere fra samme partier, tillidsfolk fra nogle af søfartsorganisationerne, herunder International Transportworkers Federation's (ITF) repræsentanter i Danmark. Mødet afholdes lige inden landsmødet. Meningen med konferencen er at få et samarbejde op at stå på såvel nordisk som på EU plan således, at de nordiske lande står sammen, når der internationalt sker vedtagelser på sikkerhedsområdet. For at komme igennem med krav og vedtagelser på søfartsområdet, som må regnes som et internationalt område, er det nødvendigt med et samarbejde over grænserne, hvis sikkerheden og arbejdsforholdene skal forbedres - og det skal de!

LANDBRUG OG FISKERI

Landbrug

Økologiske produkter har også i 1995 været noget af en mangelvare. I adskillige fødevarer-butikker er skilte med teksten „Økologisk mælk desværre udsolgt“ stadig en daglig begivenhed - ligesom økologisk kød, frugt og grøntsager heller ikke forefindes i tilstrækkeligt omfang.

Hvad mælk angår, er der sandsynligvis en kraftig forbedring i sigte inden for kort tid, fra 1. juni 1996. Da melder 180 nyomlagte økologiske mælkeproducenter sig på markedet. Deres produktion vil mere end fordoble mængden af øko-mælk, som er til rådighed for forbrugerne. Til sommer vil der sandsynligvis være tilstrækkeligt udbud af øko-mælk til at dække efterspørgslen på dette område.

Helt anderledes sort ser det ud med æg, kød og til dels grøntsager. Regeringen har nemlig ikke været lydhør over for SF's vedholdende påvisninger af, at især omlægningsstøtten på disse områder ikke er god nok. Landmanden kan ikke få privatøkonomien til at hænge sammen i forbindelse med en omlægning fra traditionel til økologisk produktion. SF fastholder presset mod Landbrugsministeren for at få ham til at se lyset og finde pengene til yderligere øko-støtte.

Den rapport, som blev udgivet af Det økologiske Råd i foråret 1995 indeholdt en lang række anbefalinger af, hvad man mener, der skal til for at højne produktionen af økologiske produkter. Bag rapporten står et enigt landbrug, idet man i en fællesskrivelse fra De danske Landboforeninger, Dansk Familiebrug og Landsforeningen af økologiske Jordbrugere har støttet rapportens anbefalinger. Regeringen har herefter delvist gennemført hovedparten af anbefalingerne, men der resterer en 6-7 stykker - nemlig dem det koster noget at gennemføre. Landbrugsministeren anfører, at det ikke er viljen der mangler, men

de økonomiske midler. Vi har endnu ikke været i stand til at overbevise regeringen om, at økologisk jordbrug skal friholdes for braklægning, men vi fastholder presset.

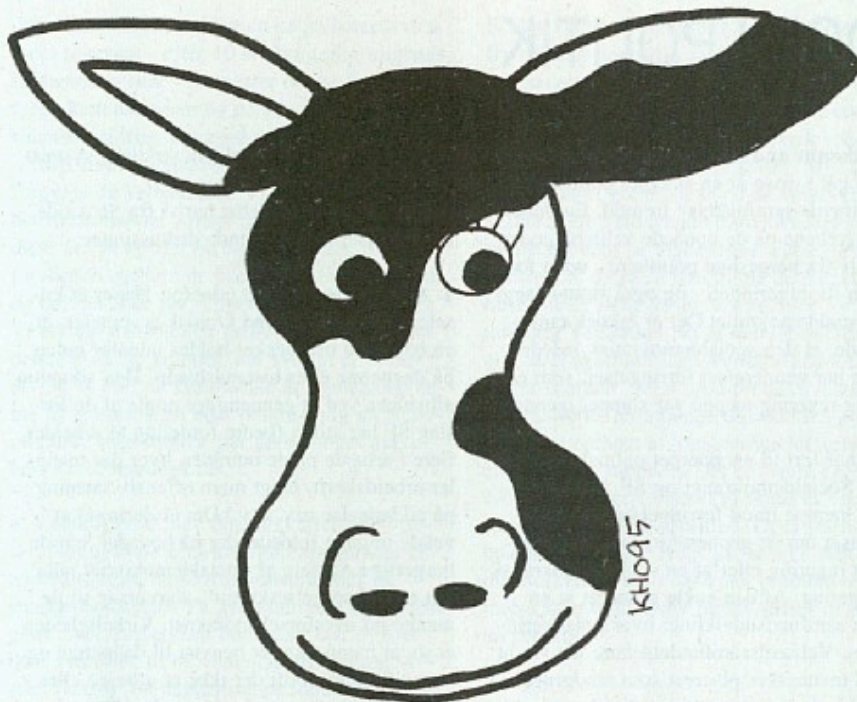
I SF ønsker vi, at hele landbruget bliver omlagt til økologisk drift over en kortere eller længere årrække. Men som bekendt er langt fra alt landbrug økologisk i dag, idet ca. 98% er traditionelt drevet. Derfor er det af meget stor betydning, at der bliver fastlagt produktionsvilkår for hele landbrugserhvervet, under skyldige hensyn til dyreetik, miljø, natur og levevilkår generelt i landdistrikterne.

Sidst i 80'erne er der sket en voldsom liberalisering bl.a. af landbrugsloven. Dette har haft betydelige konsekvenser for udviklingen i landdistrikterne og landbrugserhvervet.

Industrilandbrug og „svinebaroner“ har haft kronede dage, hvor de har øget besætningsstørrelserne kraftigt og foretaget meget store jordopkøb, i kraft af fordelagtige skatte- og afskrivningsregler. Desuden er EU's landbrugsstøtteordninger indrettet således, at de især gavner de store jordbesiddere. Samtidig har almindelige bønder og familiebrugere haft det svært, idet man ikke kan konkurrere med industrilandbrugets høje effektivitet og store kapitaltilførsel via EU og de danske skatteregler.

Det er en udvikling, som SF kæmper imod; alt hvad vi kan. Vi søger at finde et politisk flertal, som vil gennemføre en ændring af denne udvikling bl.a. gennem minimumsregler for dyrevelfærd, maksimumregler for besætningsstørrelser og godsansamlinger samt en gennemskuelig, forenklet og opstrammet miljølovgivning.

Vort mål er, at det inden for en kort årrække bliver en realitet, at danske fødevarer og landbrugsprodukter er fremstillet/produceret uden anvendelse af pesticider, hormoner, væksthjælpemidler eller andre forebyggende anti-

biologiske midler og under dyretilskud og økologiske forsvarlige produktionsformer.

SF har desuden fremsat forslag om forbud mod fiksering af svin.

Fiskeri

„Gennem en årrække har SF efterlyst en langsigtet planlægning af fiskeripolitikken sammen med en bæredygtig udvikling af erhvervet. Overfiskeri og udsmidning, som burde være undtagelsen, er nærmestreglen i dag. Om regeringen er i stand til at ændre forholdene, har vi ikke set endelig bevis på endnu. De forskellige forsøgsordninger, der er iværksat, er vi positive over for, men vi ser det også som grundlæggende, at der arbejdes på bevarelse af fiskebeståndene og for at overordnede miljømæssige interesser tilgodeses, samt at der mellem biologisk rådgivning, regulering

og praktiske fiskeriforhold sikres ens vidensgrundlag.“

Ovenstående er et citat fra Landsmødeberetning 1995. Når det er relevant med genbrug skyldes det dels - at det stadig er SF's overordnede holdning til fiskeriproblemerne - dels at der desværre er et meget lavt aktivitetsniveau inden for fiskeriområdet i lovgivningssammenhæng.

Regeringen har holdt en meget lav profil, når det handler om tiltag, der kan bringe fiskeriet over på en bæredygtig kurs.

Således er de forsøg med satellitovervågning - som har kørt gennem 1995 - nu ophørt, og fiskeriorganisationerne har meddelt, at de ikke bliver genoptaget på frivillig basis. Der er afgjort stort behov for en politisk afklaring af fiskeriproblemerne.

SOCIALPOLITIK

Velfærdssamfund i krise?

Der foregår i disse år en skærpet politisk kamp om „velfærds-samfundets“ fremtid. En debat, hvor angrebene på de opnåede velfærdsgoder er massiv fra borgerlige politikere - uden for og inden for regeringen - og også støttes langt ind i Socialdemokratiet. Det er faktisk tankevækkende, at den socialdemokratiske ledende regering har gennemført forringelser, som en borgerlig regering næppe var sluppet igennem med.

Det har ført til en skærpet politisk debat mellem Socialdemokratiet og SF. Vi vil konsekvent kæmpe imod forringelser af velfærden, uanset om de gennemføres af en borgerlig ledet regering eller af en socialdemokratisk ledet regering. Af den enkle grund at vi er imod en samfundsudvikling, hvor polariseringen øges. Velfærdssamfundets store ide var at sikre, at mennesker placeret som randgrupper i samfundet skulle sikres et rimeligt levestandard sammenlignet med resten af samfundet - hvad enten randplaceringen skyldtes arbejdsløshed, alderdom, sygdom eller handicap. Denne klassiske velfærdsdiskussion er stadig fuldt aktuel (omkring dagpenge, bistandshjælp, overgangsydelse, efterløn, pension osv.) SF's holdning på disse områder er lige så klar. Vi støtter forbedringer for disse grupper og sætter os konsekvent imod forringelser (læs også finanslovsafnittet). Men velfærdsdiskussionen er i dag også mere og andet end den klassiske velfærdsdebat. Velfærdstabet for store grupper i befolkningen hænger i dag også meget sammen med retten til at deltage i et fællesskab, som store grupper kronisk er udelukket fra - og retten til at være kusk på eget liv i et opgør med den afmagt, der i disse år er så udbredt for de, der er sat udenfor. Det er for SF de centrale spørgsmål i velfærdsdebatten og nogle helt andre end dem, ledende borgerlige

politikere og højresocialdemokratiske systemfolk er optaget af.

I den offentlige debat har vi fra SF's side især fokuseret på følgende diskussioner:

1. Alt for mange er sat udenfor. Det er et krite- setegn, når et samfund kronisk accepterer, at en halv mio mennesker holdes udenfor enten på dagpenge eller bistandshjælp. Den situation afhjælpes ved at gennemføre nogle af de forslag SF har stillet (bedre fordeling af arbejdet, flere i arbejde på de områder, hvor der mangler arbejdskraft, langt mere offensiv satsning på uddannelse osv. osv.). Det er derimod at vende tingene fuldstændig på hovedet, når de borgerlige og dele af Socialdemokratiet taler om en „forsørgelseskultur“, som årsag til de mange på overførselsindkomst. Virkeligheden er jo, at mennesker er henvist til dagpenge og bistandshjælp, fordi der ikke er arbejde eller fordi mange afvises til uddannelse. Det er udtryk for kynisme at rette skytset imod de afviste. Det er ligeledes udtryk for en hidtil uset socialdemokratisk højredrejning at se socialdemokratiske ministre føre an i hetzen imod de arbejdsløse på dagpenge og bistand.

2. Debatten om velfærden foregår i en periode, hvor den folkelige opbakning om velfærdsmodellen og også viljen til at betale for den i befolkningen er større end nogensinde. Det er faktisk interessant, at alle undersøgelser i øjeblikket bekræfter den samme tendens. Det betyder, at der i befolkningen er meget stor forståelse for SF's grundlæggende standpunkter om solidaritet. Det er så meget mere interessant, som regeringen ofte begrundes sine forringelser med, at de gennemføres for at bevare den folkelige opbakning.

3. Polarisationen stiger i øjeblikket. Kampen for større lighed er central for SF. Vi er derfor

dybt forundrede over, at en socialdemokratisk ledet regering - efter 10 års borgerlig ulighedsskabende politik - fortsætter denne linje. Dels med skattereformen og dels med de to sidste finanslovsforlig, der også betød solid omfordeling, hvor lavindkomsterne har betalt for at forgyldte de velhavende. Vi synes i SF ulighedstendenserne vokser markant og synligt i disse år. Vi ser det på børneområdet, hvor forskellen mellem de børn, der klarer sig godt og de, der ikke gør, bliver stadig mere synlig. Vi ser det i forskellen mellem de voksne, der deltager og de grupper, der synligt er koblet af. Og vi vil i de kommende år ligeledes komme til at opleve en øget polarisering på ældreområdet, med mindre der gøres noget mærkbart for at imødegå det.

4. Ventelisterne blev ikke afskaffet - de vokser. Nogle af de centrale velfærdsområder er ældreområder, daginstitutionsområdet og sundhedssektoren. På ældreområdet er regeringens ambitionsniveau fantastisk lavt og slet ikke svarende til de venteliste-problemer, vi står overfor. På daginstitutionsområdet bevæger vi os i øjeblikket - ikke henimod, men - væk fra en pladsgaranti. Ventelisterne stiger på grund af stigende fødselstal, flere i arbejde og forringede orlovsordninger.

Regeringen er ved at svigte et af sine centrale tiltrædelsesløfter.

På sygehusområdet har regeringen heller ikke indfriet sine løfter.

5. Har vi råd til velfærden? Det fremføres ofte fra specielt borgerlig side, at der ikke er råd til at fortsætte velfærden.

SF's svar er, at det jo netop så er underligt, at der er råd til at smide penge væk ved at fjerne formueskat, arveafgift osv. SF's andet svar er, at vi gerne vil se på de velhavendes velfærd. De velhavende børnefamilier og børnechecken, de velhavende ældre og folkepensionen, de store fradrag på de meget store huse - ikke alene for at bevare, men for at udbygge velfærden. Vi er nemlig overbeviste om, at et samfund ikke alene menneskeligt bliver stærkere, men også produktivt stærkere ved målrettet at imødegå udstødelsen og være målrettet optaget af, om samfundet også socialt hænger sammen. Det er forebyggelse i ordets egentlige forstand at skabe et socialt sammenhængende samfund. Også udenlandske erfaringer tyder på, at ikke alene den menneskelige, men også den produktive forarmelse af at opgive det fælles ansvar er meget, meget stor.

DEMOKRATISK ØKONOMI

I december 1995 udkom betænkningen „Demokrati og åbenhed om pengeinstitutternes investeringsbeslutninger“, der er udarbejdet af et udvalg nedsat af økonomiministeren som følge af en debat i Folketinget rejst af SF.

På denne baggrund har SF rejst følgende forespørgsel i Folketinget:

„Hvad kan statsministeren og økonomiministeren på baggrund af betænkningen „Demokrati og åbenhed om pengeinstitutternes investeringsbeslutninger“ oplyse om regeringens planer om demokratisering af lønmodtagerfondene, ATP, LD og pensionskasserne?“

Denne forespørgsel ligger i klar forlængelse af den partidebat, som bl.a. er sat i gang med debatoplægget „Demokratisk Økonomi“, Folkesocialisten januar 1996 og den debat, som vil foregå på landsmødet. Efter SFs opfattelse skal demokratiseringen bl.a. bestå i, at der bliver direkte valg af ledelserne i ATP og LD. Arbejdsgiverne og de offentlige repræsentanter skal ud af ATPs ledelse. Tilsvarende skal de offentlige repræsentanter ud af ledelsen i LD. Det skal kun være medlemmerne af ATP og kontohaverne i LD, der har valgret og er valgbare til de to fondsledelser. Det er jo deres penge. Samtidig bør der ske en regionalisering af ATP. Direkte valg på baggrund af diskussioner om investeringsstrategi vil kunne bidrage til, at vi kan få demokrati i ATP og LD, hvilket reelt ikke er tilfældet i dag, hvor ledelserne består af meget indirekte valgte organisationsrepræsentanter.

Både ATP og LD er alene reguleret ved lov. Derfor skal demokratiseringen gennemføres ved lov. Pensionskasserne er i mindre omfang reguleret ved lov, men bygger i betydeligt omfang

på aftaler arbejdsgiver- og lønmodtagerpart imellem. Derfor må det i første omgang være op til parterne at gennemføre en demokratisering. Men kan de ikke nå frem til det, må der lovgivning til, hvor rammerne for en demokratisering fastlægges.

Med direkte valg og med afstemning efter princippet „en stemme per hoved“ vil demokratiet i lønmodtagerfondene komme til at svare til princippet bag andelstanken. Indenfor et flertalsdemokrati bør der samtidig også være plads til mindretallets særstandpunkter. Det er også en del af demokratiets væsen. F.eks. kunne et mindretal på 5% af en pensionskasses medlemmer med en del af deres pensionspenge etablere en investeringspulje, som anlagde en anden investeringsstrategi ved f.eks. at lægge særlig vægt på grønne investeringer. En anden mulighed vil være at lade hver enkelt få ret til at flytte en del af hans eller hendes kapital. På denne måde vil man give mindretal mulighed for at „stemme med fødderne“ inden for fællesskabets rammer. Det vil ikke bryde med solidariteten, som selvfølgelig er mindst lige så vigtig som hensyn til individuelle ønsker.

EU

Den vigtigste danske EU-begivenhed i årets løb var forhandlingsforløbet om et nyt dansk memorandum. Det var ikke muligt at blive enige i forhandlingerne mellem regeringen og SF. Regeringen var ikke villig til at komme SF tilstrækkeligt i møde, hvorfor den valgte en kort runde med Venstre og Konservative, der derefter støttede regeringens oplæg, som det forelå efter drøftelserne med SF. Det vil sige med de indrømmelser, der var givet til SF under forhandlingerne f.eks. på miljøområdet, hvor forsigtigprincippet foreslås udstrakt til hele traktaten samt i beskæftigelsesafsnittet og i forbrugerpolitikken.

Gruppen opsummerede dagen efter i en forespørgselsdebat i Folketinget situationen på følgende måde:

„Det skal siges klart og stærkt fra starten af denne debat. SF deltager **IKKE** i en proces, der lusker en fjernelse af undtagelserne igennem. Undtagelserne er en del af perspektivet for et fleksibelt EU. Et EU i flere rum. Derfor siger SF nej til regeringens udspil. - Det er det helt afgørende, men SF har også andre grunde til nej'et - det vender jeg tilbage til.

Men først vil jeg understrege, hvad der desuden er afgørende vigtigt for SF i forhold til regeringskonferencen.

For SF er åbningen overfor Central- og Østeuropa „hjerterod“. Det er en historisk forpligtelse at gøre Europa helt efter koldkrigens deling. EU skal „åbne sig“ for hele Central- og Østeuropa - det kræver bl.a., at vi skal lave EU's landbrugspolitik om. Samtidig skal Central- og Østeuropa have muligheder for at beskytte deres markeder i lange overgangsperioder, mens de igangsætter en proces, hvor de kan leve op til EU's regler på miljø, arbejdsmiljø- og lønmodtagerrettigheder. Glidende medlemskab med fuldt politisk medlemskab for alle fra starten er vor målsætning. - Et stort og krævende projekt, javel. Men

afgørende vigtigt for vor sikkerhed i hele Europa. - Og som kun bliver en virkelig folkesag, hvis det kobles sammen med 2 andre afgørende elementer i SF's EU-politik.

Nemlig - for det første - at styrke miljø, arbejdsmiljø, forbrugerbeskyttelse, lønmodtagerrettigheder og beskæftigelse over det indre marked. Og - for det andet - at EU skal satse på økonomisk sikkerhedspolitik.

Eller oversat til dansk. Vi skal have mere lighed i Europa i stedet for den stadigt stærkere tendens til øget ulighed og dannelse af 2/3-samfund, hvor fanden tager de sidste. Altså det modsatte af det glade totalliberalistiske vanvid, som f.eks. Venstre og Anders Fog Rasmussens bog taler for.

For SF er det afgørende, at Danmark på regeringskonferencen af al kraft kræver en meget stærkere styring af det indre marked til fordel for menneskelige værdier. Kapitalen er international og skal også gives modstand på den politiske kampplads, som EU's indre marked er blevet. Åbning af EU overfor Central- og Østeuropa kræver også, at det er disse menneskelige værdier, der får topprioritet. Kun på den måde kan disse landes optagelse i EU blive på betingelser, der giver dem et reelt andet valg end den vulgære kapitalisme, mange af dem er slået ind på. Kun med disse prioriteringer kan der skabes forståelse i EU-landenes befolkninger for, at EU hurtigt skal åbne sig....

...Og så tilbage til regeringens udspil. Og lad mig begynde med at rose. I SF ser vi en række indrømmelser til os i udspillet. Specielt vil jeg nævne beskæftigelsesafsnittet, der er blevet grønt (måske mere end regeringen selv er i Danmark, men det skal vi nok komme tilbage til en anden dag), afsnittet om åbenhed, indledningsafsnittet og indførelsen af forsigtighedsprincippet i miljøafsnittet. Des-

uden er der mange andre dele i oplægget, som SF støtter.

4 afgørende punkter skilte os.

Den manglende sikre vilje til at fastholde Edinburgh har jeg forklaret. Desuden den manglende forbedring af miljøgarantien. Hvad vi er gået efter, er den miljøgaranti, som Uffe Ellemann lovede danskerne i 1986, men som vi ikke har fået. Hvad er det, der gør det så vanskeligt at få formuleringerne fra Socialdemokratiets egen årsmødeudtalelse ind i regeringens udspil? Det var netop det, vi foreslog, sammen med at miljøgarantien skal udstrækkes til at gælde på andre områder som f.eks. landbrugsområdet. Det handler bl.a. om at kunne beskytte grundvandet bedre mod pesticider i fremtiden.

For det tredje afsnittet om udenrigs- og sikkerhedspolitik. I SF er vi ikke på forhånd afvisende overfor modeller med flertal minus 1-2, men det betyder modsat, at det skal stå stjerneklart, at der er tale om en „opt out“ model, der giver øget fleksibilitet i EU. Derfor skal man selvfølgelig også være helt uden forpligtelser til at finansiere de områder, som man ikke deltager i. Hvorfor er det ikke regeringens synspunkt?

Op for det fjerde reglerne om dobbelt flertal, som vi ønskede væk fra det danske udspil, fordi vi simpelthen ikke er enige i det.“

Den dagsorden, der derefter blev vedtaget, konstaterede blot der blev forhandlet på baggrund af memorandummet. Den blev stillet af regeringspartierne alene. V og K støttede, og SF undlod, mens de tre partier - der på forhånd har bestemt at stemme nej - nemlig Enhedslisten, Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet stemte imod.

Det retspolitiske samarbejde, der - på grund af det danske forbehold - kun kan bygge på mellemstatsligt samarbejde i søjle 3, har taget et betydeligt omfang i år.

Schengen-samarbejdet

Schengensamarbejdet er et politisamarbejde mellem Benelux-landene, Tyskland og Frankrig, som indebærer fjernelse af politikontrollen

mellem de nævnte landes grænser (toldkontrollen er allerede fjernet ved grænsen), samt etablering af et specielt informationssystem - kaldet SIS. Et informationssystem, der skal danne første skridt på det informationssystem, som må forventes også at være målet for EUROPOLs informationssystem.

Set i bakspejlet kan man vel med rette påstå, at den danske regering nærmest har ladet sig tvinge ind i Schengen-samarbejdet. Det startede med, at man fra tysk side gik i gang med en intensiv paskontrol ved alle grænseovergange kombineret med betydelige bøder til transportører, hvilket især ramte grænseindkøb via busser samt en særlig paskontrol ved skoleferiernes start. En aktion, der gav anledning til betydelig debat og må betragtes som chikane. Denne aktion blev fulgt op med en særlig placering af flyturister m.v. fra de store tyske lufthavne mod Danmark, som undertiden betød lange ventetider. Denne tyske aktion førte til, at den danske regering i efteråret 1994 lagde op til, at Danmark skulle starte en ansøgning om observatørpost i Schengensamarbejdet. Dette er nu endt med, at Danmark har søgt om fuldt medlemskab af Schengen under visse betingelser, kun konkretiseret i ønsket om at bevare den nordiske pasunion. Justitsministeren er herefter gået aktivt ind i arbejdet med udmøntningen af Schengen-samarbejdet.

SF har været imod dette samarbejde af primært følgende årsager:

- Schengen-samarbejdet vil kunne ødelægge den nordiske pasunion. Et problem, som den danske justitsminister har erklæret sig enig i, eksisterer. Efter den danske regerings opfattelse skal dette løses ved, at Norge skal inddrages. Islands borgeres ret til at komme ind i de respektive nordiske lande er så vidt vides ikke drøftet færdigt, men kan efter den danske regerings opfattelse formentlig klares ved særlige betingelser ved ankomst til de relevante lufthavne.

- Fremmed politi - konkret tysk for Danmarks vedkommende - får adgang til at forfølge for-

modede kriminelle over grænsen indtil dansk politi kan ankomme. Afgrænsningen af hvor langt de må forfølge og hvor længe, samt hvilke virkemidler de må anvende ved standsning af de formodede kriminelle er ikke fastlagt.

- Det virker ikke umiddelbart fornuftigt at nedlægge politibemandede vagter på selve grænsen mod at lade dem patruljere i grænselandet. Hvilke konsekvenser det får for mennesker, der bor i grænselandet er helt uafklaret.

Europol

Konventionen om Europol er nu ved at falde på plads, SF har afvist at give justitsministeren mandat, dels fordi vi ikke tror på selve konstruktionen, at den vil give politiet mulighed for at få bedre styr på den grænseoverskridende kriminalitet, fordi det er samarbejdet med de østeuropæiske landes politi, der i stedet skal sættes på. Endvidere rummer konventionen mulighed for en betydelig koncentration af oplysninger om kriminelle, formodede kriminelle, ofre og formodede ofre mv. Oplysninger, der i det foreliggende udkast til registerbestemmelser tilsyneladende skal være meget omfattende.

Forbedret behandling af EU-sager

Det andet store emne har været forbedringer i Folketingets beslutningsproces og bedre forhold for offentligheden. SF har fremlagt et beslutningsforslag om en offentlighedsreform, herunder også mere offentlighed om EU-forhold, ligesom der er fremlagt et detaljeret forslag til forbedringer i Folketingets beslutningsproces. De handler bl.a. om fuld og forpligtende inddragelse af Folketinget fra fremlæggelsen af et forslag gennem krav om udvalgsbehandling, om „early warning“ også før forslag fremsættes af Kommissionen, og om øget samarbejde mellem EU-landenes parlamenter.

SF har desuden fået opbakning af et flertal til et forslag om at lade Det Udenrigspolitiske Institut lave et studie om fleksibilitet i forhold til EU's åbning overfor Central- og Østeuropa, herunder SF's forslag om en glidende optagelse af de central- og østeuropæiske lande med ret for disse til at beskytte deres egne markeder i lange overgangsperioder.

På samme måde vil Folketingets miljøudvalg - på baggrund af et SF-initiativ - gennemføre et arrangement for alle EU-landenes miljøudvalg for at sætte miljø på dagsordenen på regeringskonferencen. (Omtalt under miljø).

UDENRIGSPOLITIK

Sikkerhedspolitik

I den forløbne periode har tre store sager stået på dagsordenen derudover en række „mindre“ (ikke mindre i sig selv, men kun rent kvantitativt i Folketinget).

Thule-sagen tog sit udspring i, at regeringen fremkom med en redegørelse om, at Grønland regelmæssigt var blevet overfløjet af US-atomfly i 1957-68, klart i strid med dansk atompolitik, men efter hemmelig aftale med de daværende regeringer. Senere kom det frem, at USA også havde opretholdt en egentlig atombase i Thule i 1959-65. Afsløringen udløste en hidsig debat, som vi deltog i med artikler og spørgsmål. Resultatet blev, at de nærmere omstændigheder nu undersøges af DUPI, og når resultatet foreligger, vil vi sørge for, at debatten genoptages.

Vi benyttede anledningen at også at rejse debat om Danmarks atompolitik efter 1968, bl.a. om de krigsskibe, hvis anløb udløste folketingsdebatten i 1988 og det efterfølgende valg. Men selvom visse partier en tid viste imødekommenhed, var den gode vilje væk, da vi fremprovokerede en debat i Folketinget. Nu afviste man kategorisk at udstrække undersøgelsen til efter 1968! Det skete med forkastelse af en dagsorden stillet af SF og EL.

I denne sag har vi kørt parløb med EL, og vi har overhovedet haft et ganske nært og positivt samarbejde med EL i de fleste udenrigspolitiske sager.

Det gælder også den anden „store“ sag, nemlig spørgsmålet om Europas kommende sikkerhedsarkitektur. Vi fremprovokerede i fællesskab en debat om NATO-udvidelsen, men også her blev vor (fælles) dagsorden forkastet. I denne havde vi vendt os imod udvidelsen, som kun kan fremkalde en ny deling af Europa, og under debatten var vi enige om at tale for en ordening, der er baseret på kollektiv sikkerhed og nedrustning i hele OSCE og

afskaffelse af alle militære blokke, som NATO og WEU.

I den tredje „store“ sag, ex-Jugoslavien, skiltes derimod vore veje fra EL's. Selvom det bød os imod, at NATO og ikke FN fik det direkte ansvar for fredsplanen, anså vi freden for så vigtig og den foreliggende plan for den eneste fredsmulighed, at vi accepterede operationen og dansk deltagelse i den. (EL's modstand skyldtes dog - så vidt man kunne høre - ikke specielt NATO, men at fredsplanen er baseret på en begrænset deling af Bosnien. Denne udgang anså vi imidlertid for uundgåelig, hvis der overhovedet skulle stiftes fred. Den gensidige frygt, hadet og mistænksomheden er så stor, at det i hvert fald indtil videre er nødvendigt at acceptere en vis adskillelse af parterne).

Under debatten understregede vi, at vi anså NATO-engagementet for en eengangsforestilling og havde mærket os, at også mange ikke-NATOstater, inkl. Rusland og Ukraine, deltog, og at det hele skete på mandat fra FN's Sikkerhedsråd. Vi understregede, at i fremtiden måtte man arbejde for, at FN sættes reelt i stand til at løse opgaver af denne karakter, og at regeringen burde arbejde herfor. (Vi forbereder ivotrigt et udspil om dansk FN-politik.)

I Nævnet og i spørgeform har - ligesom i forrige samling - det kurdiske spørgsmål indtaget en stor plads i vort arbejde, ud fra de retningslinier som er omtalt i beretningen til LM 95. Med den tilføjelse, at vi nu opfordrer den tyrkiske regering til at tage imod PKK's tilbud om forhandlinger.

Desuden har vi gennem spørgsmål protesteret mod den generelle forfølgelse af politiske „afvigere“ i Tyrkiet og mod mishandlingen i de tyrkiske fængsler. Vi beklager, at EU's toldunion med Tyrkiet trådte i kraft under de nuværende omstændigheder.

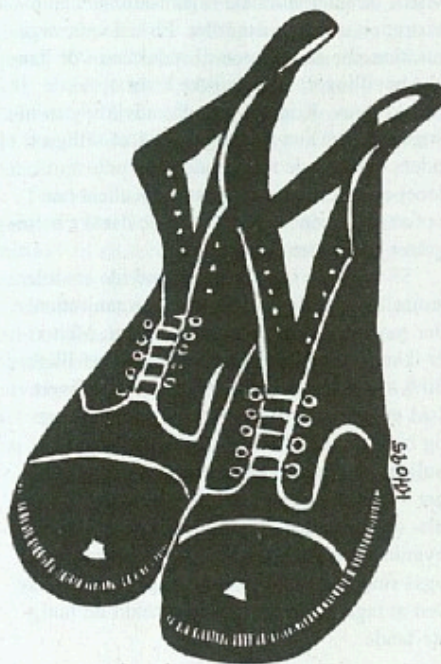
Vi har fortsat protesteret på det skarpeste

mod den russiske fremfærd i Tjetjenien, og vi forlanger tropperne trukket tilbage og forhandlinger indledt om en fredelig løsning. Men vi har samtidig støttet Ruslands optagelse i Europarådet, fordi Rusland på mange andre områder faktisk har udviklet en demokratisk struktur (presse- og partifrihed m.m.).

Under samlingen i FN var vi (igen sammen med EL) med til at rejse spørgsmålet om det tibetanske folks rettigheder, og vi deltager i forberedelsen af folketingshøring om Tibet.

Forsvarspolitik

I forbindelse med finanslovsforliget indgik regeringen og Det konservative Folkeparti en 4-årig forsvarsaftale. Konsekvensen er, at Danmark (som formentlig eneste europæiske land) tager den konsekvens efter murens fald, Warszawa-pagtens opløsning og sammenbruddet mod Øst, at man stort set oprettholder forsvarsbudgettet på det nuværende niveau. Det sker i en situation, hvor alle

analyser samstemmende siger, at der ikke eksisterer nogen trussel imod dansk territorium, og at Danmark meget længe ikke har befundet sig i en mere gunstig sikkerhedspolitisk situation.

Regeringen har forsøgt at bruge den danske deltagelse i Bosnien som begrundelse for at indlede en dansk oprustning uden sidestykke i form af materielanskaffelser. Men sandheden er, at en række dyre anskaffelser kun har relevans for det hjemlige danske forsvar. Det gælder i udpræget grad køb af raketkastere, artilleripejle-radarer, opdatering af HAWK-missilsystemer, kampvognssimulatorer, natobservationsudstyr og indkøb af yderligere F-16 jagerfly og udstyr.

Desuden er det ubegribeligt, at Danmark fastholder en krigsstyrke på 58.000 mand.

SF har så kraftigt, vi har kunnet få ørenlyd, kritiseret såvel den generelle aftale, men også detaljerne i forliget, jvf. ovenstående.

Det er ufatteligt, at Socialdemokratiet går med til en sådan aftale samtidig med de forringelser, der blev gennemført i forbindelse med finanslovsforliget. Men endnu mere uforståeligt er det, at De Radikale, der har talt om en fredsdividende deltager i et forsvarsforlig, der lægger op til en fornyet kaprustning. Ud over de nævnte områder er det en del af forliget, at der skal nedsættes en forsvarskommission (et gammelt radikalt krav). Men den skal først komme med sit udspil, når pengene er brændt af!!! Desuden er der afsat 25 mio.kr. til at undersøge indkøb af nye U-både. I en situation, hvor fjenden mod Øst er væk. Det er helt absurd.

Derudover har vi brugt mange kræfter på landminer (antipersonelminer). Vi har fremlagt et forslag i Folketinget om totalforbud imod landminer, med det formål:

- At gennemføre et forbud imod produktion, og handel med miner og halvfabrikata til disse.
- At udarbejde danske forsvarsplaner hvor miner udfases
- At støtte forslag om et globalt forbud imod

produktion, handel, oplagring og brug af anti-personelminer

- At forøge budgetterne til minerydning.

Forslaget kommer til endelig behandling i

Folketinget i slutningen af marts, idet vi samtidig igen prøver at sætte fokus på minediskussionen i forhold til FN-konferencen om miner, der genoptages i april med henblik på at presse den danske regering til en mere aktiv rolle.

Endelig har vi været meget involveret i forholdene for de danske værnepligtige, både i forhold til køresikkerhed, men også i forhold til „ritualerne“ på Grønland, hvor nogle ydmygende og krænkende ritualer simpelthen er noget svineri, som SF har bedt forsvarsministeren gribe ind overfor ved at indlede en uvildig undersøgelse og ikke lade militæret dække over sig selv.

U-landspolitik

Den politiske situation på det bistandspolitiske område er præget af den omstilling af dansk bistandspolitik, som blev indledt med Folketingets vedtagelse af „Strategi for dansk udviklingspolitik frem mod år 2000“, som også SF stemte for. Indsatsen er i den forløbne periode foregået inden for 2 hovedområder; nemlig for det første udpegning af 20 såkaldte programsamarbejdslande, for det andet arbejdet med begrebet aktiv multilateralisme.

20 programsamarbejdslande er nu udpeget. Formålet med udpegningen af disse lande er at koncentrere den danske bistandshjælp til de lande, hvor behovet er størst. De 20 lande udgør således nogle af verdens fattigste lande. SF går ind for denne fattigdomsorientering af dansk bistandshjælp - både når det gælder valg af lande, men også de enkelte projekter skal fattigdomsorienteres, så støtten kommer de fattigste befolkningsgrupper til gode.

Endvidere omstilles bistandshjælpen fra projektbistand til sektorprogrambistand. Igen er formålet at koncentrere indsatsen og få en bedre udnyttelse af materielle og erfaringsmæssige ressourcer. Vi har dog peget på, at udvælgelsen af sektorer bør ske ud fra modta-

gerlandenes behov og ikke ud fra dansk erhvervslivs behov - det er jo ikke alle steder, et danskbyget mejeri står øverst på ønskesedlen.

Endelig indeholder omstillingen af dansk bistandspolitik en række tværgående krav i forhold til kvinders rettigheder, miljø, ikke-statslige organisationers inddragelse, projektbæredygtighed og princippet om modtagerlandets ejerskab. Principper, som vi finder det vigtigt at fremme.

For nylig har udviklingsministeren barslet med en gennemgang af alle de internationale organisationer, hvor Danmark bidrager med bistandsmidler. Gennemgangen har den meget mundrette titel: Aktiv Multilateralisme.

Ideen med introduktionen af begrebet aktiv multilateralisme er at øremærke danske bidrag til de internationale organisationers budgetter i forhold til danske mærkesager som fattigdomsbekæmpelsen, miljø, kvinders rettigheder og kapacitetsudvikling i modtagerlandet.

Endvidere er ønsket at sikre større effektivitet i de internationale organisationers administration af bistandsmidler. Pisten over organisationerne er udsigten til reduktion i de danske bevillinger, hvis de ikke lever op til de danske krav. Konkret foreslår udviklingsministeren, at der kun bevilliges 80% af tidligere tiders bidrag - de resterende 20% udløses i løbet af året, hvis organisationen ellers har opført sig „pænt“ og opfylder de danske betingelser for støtten.

SF er enige i, at det er en god ide at stille større krav til de internationale organisationer, der modtager danske bistandsmidler. Men vi er ikke sikre på, at ideen om kun at bevillige 80% af midlerne, er god. Det gør det i hvert fald svært for organisationerne at planlægge og budgettere. Man kan også frygte, at 20% puljen vil være et oplagt emne for nedskæringer - eller overførsel til andre områder, som de øst- og centraleuropæiske lande eller genopbygningen af ex-Jugoslavien. Områder SF også finder væsentlige at bidrage til, blot ikke ved at tage midler, som var tiltænkt de fattigste lande.

I erkendelse af, at den vigtigste bistands-
hjælp til den 3. verden er samhandel på fair
vilkår, har vi i Folketinget stillet et be-
slutningsforslag om en kvote for bæredygtige
bananer - det vil sige bananer, som er produ-
ceret socialt og miljømæssigt forsvarligt.

Det er for SF vigtigt, at udformningen af
dansk bistandspolitik sker i et tæt samspil med
de relevante bistandsorganisationer. Vi har
derfor i perioden afholdt møder med bistands-
organisationerne - sammen med de udenrigs-
politiske ordførere fra Socialdemokratiet og
De Radikale Venstre. Der er også afholdt ori-
enteringsmøde mellem SF og fire bistandsor-
ganisationer; Mellempøkkeligt Samvirke, Ibis,
Folkekirkeens Nødhjælp og Kvindernes U-
landsudvalg.

I samarbejde med de internationale udvalg
i Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre
planlægges en konference om opfølgningen af
de mange FN-konferencer om menneskerettig-
heder, miljø, befolkningspolitik, sociale
spørgsmål og kvinder, der har været afholdt de
sidste par år. Formålet med denne konference
er at samle alle, der arbejder med udmøntning-
en af FN-konferencernes resultater; bistands-
folk, journalister, forskere og politikere, og i
fællesskab fortsætte opfølgningsprocessen så
de fine FN-konferenceerklæringer følges op af
handling.

I forbindelse med opfølgning af beslutnin-
gerne fra Det Sociale Topmøde, har vi taget
initiativ til en forespørgselsdebat. Denne gen-
nemføres i april måned.

Endelig er der anmeldt en forespørgselsde-
bat om dansk miljøbistand til u-landene - et
område i hastig vækst. I forbindelse med
udvælgelsen af sektorer i de enkelte lande er
det vigtigt, at de miljømæssige aspekter får en
høj placering.

Nordisk råd

Det fremgår af Landsmødeberetning 1995, at
der skulle træffes endelig beslutning om Nor-
disk Råds ændrede organisationsstruktur på
sessionen i Finland november 1995.

Et stort flertal i Nordisk Råd har tidligere
besluttet - imod Den Venstresocialistiske
gruppes stemmer - at fagudvalgene skal ned-
lægges, og at der i stedet oprettes tre hovedar-
bejdsområder: Et Europaudvalg, et Nærområ-
deudvalg og et Nordenudvalg.

I den Venstresocialistiske gruppe har vi
ønsket organisationsopbygningen med fagom-
råder opretholdt. Men slaget blev tabt i Kø-
benhavn i september. Nu må fremtiden så vise
om „de flest æ de bedst, eller bare de flest“.

Den venstresocialistiske gruppe benyttede
sessionen til at markere vort syn på sikker-
hedspolitikken. Vort forslag på sessionen var,
at der skulle lægges stærkere vægt på uden-
rigs- og sikkerhedspolitik i det nordiske sam-
arbejde. Dette gjorde vi bl.a. ved at fremlægge
et forslag om, at Norden traktatfæstes som
atomvåbenfri zone.

Vi finder, det er særdeles vigtigt at bidrage
til en demokratisk udvikling i de nye demo-
kratier i det tidligere Østeuropa, idet mange
konflikter udspringer af sociale, etniske og
nationalistiske modsætninger af regional ka-
rakter. Vi foreslår på baggrund af dette, at der
inden for Nordisk Råd oprettes et selvstændigt
sikkerhedsudvalg bestående af partigruppernes
repræsentanter i præsidiet samt formænd for
de tre udvalg. Det foreslås endvidere, at Nor-
disk Råd inden udgangen af 1997 afholder en
temasession om sikkerhedspolitik, ligesom
Nordisk Råd i år har afholdt en temasession
om EU.

ARBEJDSMILJØ

På SF's initiativ er det blevet klarlagt, at studerende i bestemte situationer er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen samt af arbejdsskadebogen. Konkret har det betydet, at en studerende fik erstatning for en arbejdsskade, hun pådrog sig under udførelsen af et forsøg med at blande forskellige stoffer sammen. Men herudover har vi søgt at fastholde et principielt mål, nemlig at elever og studerende skal omfattes af arbejdsmiljøloven. På SF's initiativ blev der nedsat en arbejdsgruppe, der bestod af en lang række ministerier m.fl. (elever og studerende), der skulle undersøge, hvilke regler der var gældende og hvad der manglede. Rapporten, der forventes at komme i slutningen af februar, behandles på en konference, der finder sted på Christiansborg i marts. En konference, som SF's folketingsgruppe står som arrangør af, men som de respektive elev- og studenterorganisationer iøvrigt er ansvarlige for.

Tilsvarende er arbejdsmiljøproblemerne indenfor træindustrien kommet i focus.

Hovedproblemet på arbejdsmiljøområdet i 1995/96 har iøvrigt været, at Arbejdsministerens redegørelse for et rent arbejdsmiljø år 2005 lod vente på sig. SF's arbejdsmiljønetværk udarbejdede derfor et debatoplæg, for at give SF's svar på de spørgsmål, som arbejdsministeren tilsyneladende ikke kunne give. Dette oplæg er foreløbigt resulteret i en fremskyndelse af arbejdsministerens overvejelser, som må forventes at ende med en redegørelsesdebat, som SF formentlig følger op med en forespørgselsdebat, for at sikre at Folketinget vedtager en dagsorden.

Arbejdsministerens initiativ på arbejdsmiljøområdet har kun manifesteret sig i et enkelt lovforslag, som fastsatte regler for hvor tidligt børn må arbejde (13 år), og grænser for hvornår på dagen børn og unge iøvrigt må arbejde. SF og Enhedslisten har støttet forslaget.

BOLIGPOLITIK

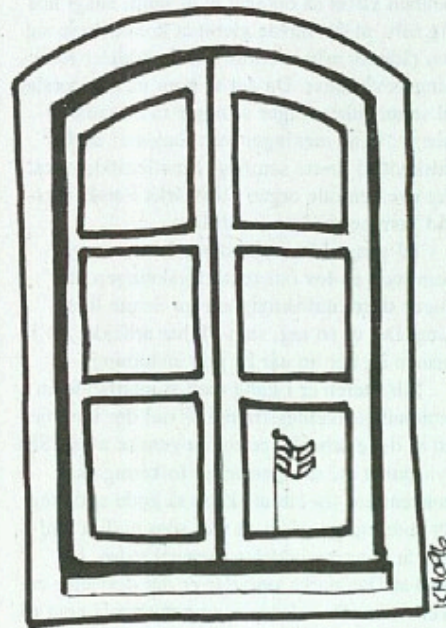
Regeringens finanslovsudspil indeholdt nogle kraftige beskæringer i den direkte boligstøtte: Forslag om at forringe boligsikringen for børnefamilier, forslag om at forhøje „bagatelgrænsen“, og forslag om at forringe boligydelsen for pensionister i egen bolig. Vi kritiserede de fremlagte forslag voldsomt, og forslaget om at forringe boligsikringen for børnefamilier med 2.500 kr. pr. barn blev taget af bordet igen. Til gengæld lykkedes det os ikke at forhindre en forhøjelse af „bagatelgrænsen fra 900 til godt 2000 kr. om året samt at forhindre forringelserne i boligydelsen. Vi tilbød ellers regeringen et alternativ, der efter vores beregninger ville give regeringen det samme provenue, men med en helt anden social fordeling. Vi tilbød at hjælpe regeringen igennem med et loft over den enkeltes ret til at trække renter til boligen fra: Et loft på 100.000 kr. pr. person. Regeringen afslø.

Herudover har vi fortsat vore bestræbelser på at få ændret det huslejeforlig fra sommeren 94, hvor det omkostningsbestemte beregningsprincip blev forladt for en stor del af det private udlejningsbyggeri med kæmpehuslejestigninger som konsekvens bl.a. i forbindelse med genudlejning. Sidste år fremlagde vi et forslag om at vende tilbage til lejelovgivningen fra før huslejeforliget, men regeringen ville ikke være med. Der er imidlertid tydelige tegn på, at det er ved at gå op for i al fald dele af Socialdemokratiet, hvor dyrt det har været for lejerne ikke længere at være beskyttet af den omkostningsbestemte leje. Bl.a. påpeger en nylig udkommet rapport fra boligministeriet, at lejeniveauet er 45 % højere, når det frie begreb den aftalte leje afløser den omkostningsbestemte leje. Det er rystende tal om huslejestigninger, som i øvrigt også fortæller noget om, hvorfor boligstøtteudgifterne stiger. SF har sammen med Enhedslisten opfordret regeringen til at komme med et meget hurtigt

indgreb på baggrund af denne dokumentation. Ellers gør vi det.

Vores hovedkritik mod den nuværende regering på boligområdet er, at vi synes den er alt for lidt ambitiøs med henblik på at få løst venteliste-problemerne: Til ældrebolig/plejehjemsboliger, hvor regeringens plejehjemsreform er helt utilstrækkelig for at gøre op med ventelisterne: Til ungdomsboligområdet, hvor der ikke er nogen sammenhæng mellem udvidelsen af antallet af uddannelsespladser og stilstanden på ungdomsboligområdet.

Endelig er vi igang med et udredningsarbejde for at fjerne de barrierer, de kommuner løber på, der går foran med grøn byfornyelse med henblik på at lette vejen for økologisk og grøn byfornyelse.

FORSKNING, TEKNOLOGI OG KOMMUNIKATION

Forskningsministeriet er efterhånden blevet et ministerium af en vis betydning. Desværre er det under processen også blevet præget af en betydelig imperialism. Det viste sig allerede i sidste samling, hvor ministeren forsøgte at overtage Folketingets Teknologinævn. Her endte sagen med et kompromis, som også SF stemte for.

I denne samling fortsatte det med forskningsrådene. Ministeren havde lavet et forslag, hvorefter det samlede rådssystem kun skulle være rådgivende over for ministeren. Alle andre kunne så spørge ministeren, hvis de ville vide noget. Det måtte han på grund af kraftig kritik fra alle sider opgive. Det medførte, at han også led nederlag, hvad angik forskningsrådsstrukturen. Ministeriet havde simpelthen været så optaget af at samle magt hos sig selv, at det havde glemt at koncentrere sig om rådernes arbejdsform, når de uddeler forskningsbevillinger. Da det så kom med et forslag til sammenlægninger af nogle råd, kunne ingen se, hvad meningen var. Sagen er derfor udsendt til næste samling. I mellemtiden skal det nye centrale organ Danmarks Forskningsråd komme med en indstilling.

Til gengæld er ministeren kommet igennem med en lov om sektorforskningen, der sikrer større uafhængighed for denne forskning. Det er en sag, som SF har arbejdet for i mange år, der nu når en god afslutning.

Ministeren er i gang med at udarbejde en national forskningsstrategi. Hvad der kommer ud af dette arbejde, er endnu ganske uvist. SFs synspunkt er, at regering og folketing skal koncentrere sig om at skabe så gode spilleregler som muligt, så vi så vidt som muligt undgår, at pengene uddeles i vennekredse. I et land af Danmarks størrelse er det desværre en reel risiko. Derudover er vi naturligvis nødt til

at foretage en overordnet prioritering af midlerne og herunder se på, om der er forskningsområder, der bør styrkes. Der kan nævnes nogle stykker - miljømedicin og trafikforskning f.eks. Men derudover skal vi undgå at blande os. Politikerne er dårligere end forskerne selv til at vælge, hvilken forskning der skal sættes på.

Teleområdet

I foråret 1995 indgik regeringen en aftale med V, K og SF på teleområdet med henblik på en liberalisering, som er et EU-krav.

I efteråret 1995 blev der indgået en ny aftale med de samme parter med henblik på en liberalisering fra sommeren 1996, samtidig med at der blev aftalt en række principper, som lægger op til, at det også skal sikres, at „Maren i Kæret“ også skal have telefoni m.v. til lave priser og med ordentlig service, selv om der måske ikke bliver konkurrence om at få „Maren“ som kunde.

TeleDanmark har hidtil haft monopol. Det var oprindeligt ren statsejet. Imod SFs ønsker solgte staten i sin tid 49% af aktierne til private, hvilket har betydet, at TeleDanmark tilsyneladende tænker mere på aktionærerne end på den almindelige kunde. Derfor går SF også ind for en liberalisering, hvis vi samtidig sikrer telefoni m.v. til „Maren i Kæret“ til lave priser og med ordentlig service.

Erhvervskunderne har mærket store prisfald, fordi vi her i et vist omfang har konkurrence. Men de private abonnenter har stort set ikke oplevet takstfald. Dette til trods for, at privatabonnenterne i en række andre lande, f.eks. Norge har oplevet store takstfald, og at TeleDanmark igen i år vil komme ud med et meget stort overskud. Takket være medarbejdernes indsats og danske telefonabonnenters

brug af telefon m.v. Her er en opgave for SF, når aftalen skal udmøntes i foråret 1996.

TeleDanmark skal selvfølgelig have rimelige vilkår at arbejde under, når der sker en liberalisering af hele teleområdet. Men så skal takstfaldet også komme de private telefonabonnenter til gode.

Takstfald på teleområdet kan i et vist omfang blive fremtvunget ved, at TeleDanmark bliver udsat for yderligere konkurrence. Men da konkurrencen på telefoniens basisydelser, som private telefonabonnenter især benytter sig af, ikke vil være eller næsten ikke vil være omfattet af konkurrencen, er det afgørende, at disse ydelser underlægges maximalpriser. Hvilket også er muligt, fordi basisydelserne vil være omfattet af forsyningspligten, hvor der kan fastlægges maximalpriser - selv under en liberalisering.

IT - informationsteknologi

Regeringen fremsætter hvert år en redegørelse på IT-området. SF fremhæver i den forbindelse, at den nye informationsteknologi skal udnyttes til glæde for ganske almindelige men-

nesker, og at det er vigtigt, at brugen af informationsteknologi ikke bliver forbeholdt de få og erhvervslivet. Det skal vi alle have glæde af. Vi skal således undgå A- og B-hold på området.

SF har også ved forskellige lejligheder rejst problemerne omkring de manglende penge til anskaffelse af ny teknologi i skolerne, hvilket er en af flere forudsætninger for, at vi undgår A- og B-hold.

Borgerkort

SF vil ikke sige ja til noget borgerkort, før vi ved, at det er til almindelige menneskers fordel, og at folk gerne vil have det. Det er ikke tilfældet i dag. I dag er det tilsyneladende kun visse offentlige myndigheder, der ønsker det, for at have mere „styr på os“, og visse firmaer, der tror de kan komme til at tjene penge på det, hvis de kan komme til at bruge Danmark som hjemmemarked.

KOMMUNALPOLITIK

Ændringer af udligningslovene i maj 95

Det gav anledning til en vis debat i SF og mellem især land- og storbykommunerne, da udligningsreformen blev vedtaget i maj sidste år med SF's støtte.

Storbykommunerne, regeringen og SF havde som ønske til udligningsordningerne, at der blev lagt mere vægt på sociale kriterier, så det i større omfang blev muligt at skabe økonomisk dækning for udgifter til „udstødte“, arbejdsløse og etniske minoriteter. Dette ud fra en betragtning om, at disse grupper ofte bor i bestemte kommuner, og der i de eksisterende udligningsordninger ikke i tilstrækkeligt omfang blev kompenseret for disse særlige udgifter.

For at finansiere denne reform forsvandt bl.a. det tidligere anvendte vejkriterium, et kriterium, der især havde betydning for små kommuner med et stort kommunalt vejnet. Samtidig blev der indført en række sociale kriterier, og nogle vægte blev omlagt. Der kom som forventet meget kraftige indvendinger fra de rige kommuner nord for København, men også fra mange landkommuner, da de typisk blev ramt af det manglende vejkriterie. Til imødegåelse af landkommunernes kritik var SF med til at foreslå, at der blev afsat en pulje på 50 mill.kr.

Der var en vis debat i SF om denne lov. Men ændringer i udligningsystemet har altid en række utilsigtede virkninger, da det er et meget kompliceret og sammensat system. SF forhandlede sig frem til en klar social profil, og vi fik samtidig indført en række kompensationsordninger, bl.a. de ovennævnte 50 mill. kr.

Hovedstadsreformen

Den største sag, der har været til politisk behandling i denne beretningsperiode er Hovedstadsreformen. Som bekendt endte sagen brat

midt i marts måned, da det dels viste sig, at regeringen var indbyrdes uenige, dels at hensynet til den konservative finanslovspartner vejede tungere end ønsket om en mere demokratisk og hensigtsmæssig inddeling af Hovedstaden.

Debatten om reformen tog som bekendt afsæt i Hovedstadskommissionens betænkning nr. 1307. Her opereres der med to løsningsmuligheder - den store region og det lidt mindre storamt med henholdsvis 1,7 mill. og 1,2 mill. mennesker.

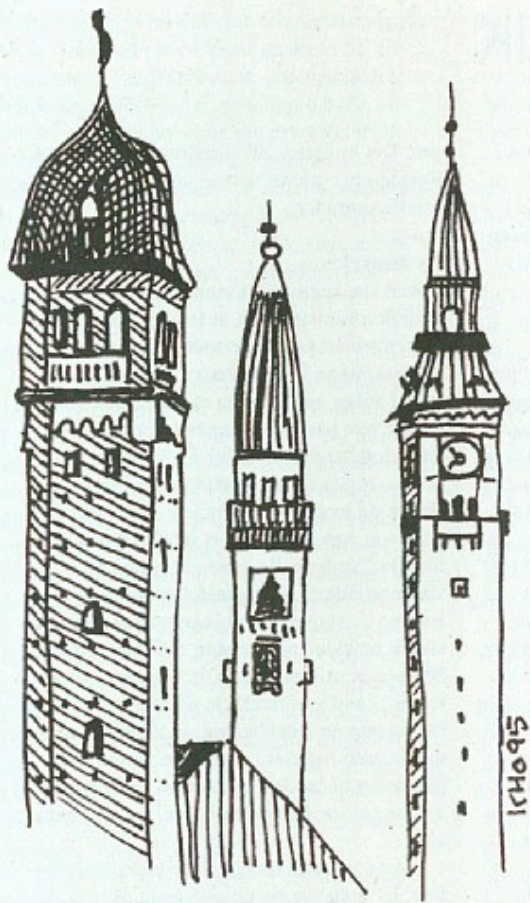
SF blev enige om at tage afsæt i den lille løsning, dvs. et direkte valgt storamt med egen skatteudskrivning. Denne mente vi kunne løse samordningsproblemerne på sygehus- og planområdet. Og samtidig ville man kunne undgå de politiske problemer, der ville komme mellem Øst- og Vestdanmark, hvis man valgte den store regionsløsning.

Samtidig understregede vi, at man så vidt muligt skulle undgå flere selskabsløsninger, og pegede i den forbindelse på, at Hovedstadens Sygehusfællesskab skulle rulles tilbage, og den politiske styring overtages af et direkte valgt sygehusudvalg.

Bydelsråd

I skrivende stund afventer vi stadig 3. behandlingen af lovforslaget om et forsøg med bydelsråd i 4 udvalgte bydele i København (Indre Østerbro, Nørrebro, Valby og Kgs. Enghave). Men det ser ud til, at det bliver vedtaget.

Det er en kæmpesejr for SF, at man nu får taget hul på en demokratisering af Københavns Kommune og på længere sigt en opdeling af byen i egentlige bydelskommuner. Dette er et ønske SF har haft de sidste 15 år. Den eneste skønhedsplet er, at man kun får direkte valg i 3 bydele. Men der er grund til optimisme, for bydelsrådene får tilsyneladent

de udlagt mange og væsentlige opgaver på ikke mindst social- og skoleområdet.

Kommunal økonomi

SF har igen i dette forår anmeldt en forespørgsel i Folketinget om den kommunale økonomi, som optakt til økonomiforhandlingerne i maj måned mellem de kommunale organisationer og Finansministeren.

SF gør det af 2 grunde: For det første ønsker vi at kaste lys over de ønsker og krav som borgerne (og SF) måtte have til den kommunale og amtskommunale service. For det andet

ønsker vi at politisere forhandlingerne, som i øjeblikket foregår i lukkede cirkler mellem finansministeriet og de kommunale organisationer. Og dette er vigtigt, eftersom de økonomiske rammer, der aftales mellem Finansministeren og de kommunale organisationer, er bestemmende for det kommunale serviceniveau.

De første år havde SF meget lidt held med at få noget ud af denne forespørgsel. Men sidste år skete der et gennembrud, hvor det lykkedes os at kaste lys på ventelisteproblematikken i forbindelse med forespørgselsdebatten i marts/april. Og efterfølgende i forbindelse med behandlingen af aktstykket om de kommunale bloktilskud i finansudvalget fik vi sået berettiget tvivl om regeringens forhandlingsmandat.

KULTURPOLITIK

På kulturområdet har en væsentlig del af arbejdet også i denne samling været koncentreret om at søge at bremse ministerens uheldige forandringer. Det er hårdt og ikke særlig konstruktivt. De væsentligste områder, som har været behandlet i 95/96 har været:

Lov om regionale kulturforsøg

Kulturministerens forslag om regionale kulturforsøg i 5 amter og kommuner blev vedtaget i slutningen af 1995. Intentionen med forsøgene er angiveligt at decentralisere kulturpolitikken og skabe grundlag for større selvforvaltning i den lokale kulturpolitik - og det lyder jo i sig selv meget fornuftigt. Men når SF stemte imod forslaget, er det først og fremmest fordi, det allerede inden forsøgenes start skinner igennem, at der reelt ikke er tale om forsøg med andre måder at forvalte kulturpolitikken på, men en opløsning af den hidtidige model for dansk kulturpolitik.

Kulturministeren har udpeget 2 amter og 2 storbykommuner, der ligner hinanden meget, samt en række primærkommuner, og det er hensigten i løbet af 1997 at udvide forsøget til yderligere en række kommuner, således at mere end halvdelen af landets befolkning i løbet af to år bliver omfattet af forsøget. I stedet ville det have været rimeligt at udpege forskellige typer af forsøgsregioner og gennemføre og evaluere reelle og afgrænsede forsøg.

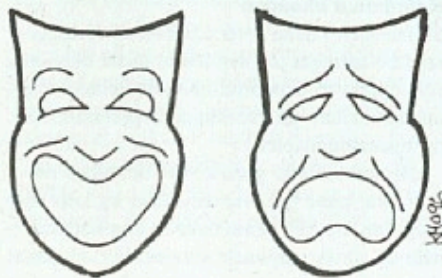
Staten bør have et overordnet ansvar for kulturpolitikken i landet. Med den nye lov fralægger staten sig reelt ansvaret, og statens kulturpolitiske forpligtelser vil blive mere og mere usynlige, når pengene overføres til kommunerne. Beslutningsprocesserne vil blive flyttet fra uafhængige kunstner- og ekspertråd til kommunalpolitikere, der herved får tillagt endnu et ansvar, som det kan være svært at prioritere, når andre opgaver også skal vareta-

ges. Det er derfor SF's opfattelse, at den yderligere regionalisering vil svække de kulturelle områder.

Ny teaterlov

Loven om regionale kulturforsøg bemyndigede kulturministeren til at fravige en række af bestemmelserne i teaterloven, herunder bestemmelserne for egnsteatre. Kulturministerens forslag om revision af teaterloven indeholder nye bestemmelser for egnsteatre og små storbyteatre, og efter SF's mening stiller de nye regler de storbyteatre, der har været aktive og nyskabende, ringere. SF ønskede derfor at øge Teaterrådets bevillinger med 10 mio. kr., som skulle anvendes til en udviklingspulje til storbyteaterområdet og at forhøje forslaget minimumsgrænse samt afskaffe maksimumsgrænsen for statsrefusion. SF mener, at indførelsen af begrebet „Storbyteatre“ kan få en række konsekvenser for især børneteatrene i storbyerne. Indførelsen af det nye begreb betyder i realiteten, at omkring halvdelen af landets egnsteatre nedlægges, og af disse er ca. halvdelen børne- og ungdomsteatre.

Det fremsatte forslag er del af en udvikling, hvor staten via en overgang til bloktilskud fralægger sig ansvaret for den overordnede kulturpolitik. SF mener, at staten skal have en overordnet holdning om at beskytte

mindretal og at arbejde for mindretals adgang til det kulturelle liv. Derfor ønskede SF en bestemmelse indført om, at statstilskuddet burde være betinget af, at kommunerne forpligter sig til at anvende mindst 40% af tilskuddet til forestillinger af børneteater og opfølgende teater. Uden en sådan bestemmelse risikerer vi, at børneteateret bliver sorteper i byernes indbyrdes kampe om at være mest attraktiv, fordi det mere prestigepregede voksenteater ofte vil blive foretrukket.

Idræt

Idrætspolitikken i Folketinget har på det seneste været præget af en stor debat om Dansk Idræts Forbund. DIF forvalter ca. 1/4 mia.kr. af tips- og lottomidlerne. Pressen har interesseret sig for, hvordan DIF har administreret disse midler. DIF har anlagt en meget lukket strategi og har nærmest udelukket pressen fra indsigt i regnskaberne og har bl.a. nægtet at deltage i TV 2's udsendelse „Sportsriget“.

Da der i den gældende lovgivning ikke er mulighed for, at tipsmidlerne kan omfattes af offentlighedsloven generelt, har SF udarbejdet et lovforslag som præciserer, at modtagere af tipsmidler er forpligtet til at give offentligheden indsigt i forvaltningen af disse midler. Debatten har vist, at der er et stort behov for denne lovvænding, og SF forventer derfor, at forslaget bliver vedtaget.

SF's idrætsudvalg, som er en undergruppe i kulturudvalget, har længe været under vejs med et forslag om SF's idrætspolitik. Pjecen forventes at blive udgivet inden 1. maj 1996.

Afskaffelse af transfer-systemet

De professionelle fodboldspillere har været underlagt det såkaldte transfer-system. Det betød, at spillerne var bundet til deres klub - også efter kontraktens udløb. Klubberne kunne kræve en overgangssum for spillerne, og i nogle tilfælde blev den sat så højt, at spilleren ikke kunne finde en ny arbejdsplads. Systemet mindede om decideret stavnsbinding.

SF rejste for to år siden kravet om, at transfersystemet blev afskaffet i Danmark for

indenlandske handler. Vores grundsynspunkt var, at professionelle fodboldspillere bør have samme retssikkerhed som andre lønmodtagere - nemlig at man ikke er bundet til sin arbejdsgiver efter en kontrakts udløb. Og der er vel at mærke ikke tale om stjernespillere på brødrene Laudrups niveau, men altovervejende om almindelige lønmodtagere med almindelige indkomster.

Sidste forår lykkedes det at indgå en aftale mellem SF, Enhedslisten og regeringen om at transfer-systemet skulle afskaffes. Parterne - DBU og Spillerforeningen fik en frist til at aftale de nærmere omstændigheder. Men klubberne og DBU har strittet voldsomt imod.

Siden kom EF-domstolens afgørelse i den såkaldte Bosman-sag, som medførte afskaffelse af systemet ved handler mellem landene.

Disse to forhold tilsammen betød, at DBU i marts måned i år måtte beslutte at ophæve transfer-systemet - også for klubskitter mellem danske klubber.

MEDIER

Radio- og TV-området

Indtil udgangen af 1987 er det licensforlig, som regeringen har indgået med SF, gældende. Det betyder, at SF har en forholdsvis stærk position under de igangværende forhandlinger om en ny radio- og TV-lovgivning. SF sidder med nøglen i forbindelse med forhandlingerne m.h.p. et forlig, har kulturministeren sagt. SF vil selvfølgelig bruge denne nøgle. Men det siger sig selv, at SF ikke blot kan sige nej til alt det, SF måske ikke bryder sig helt om. Så vil der måske ikke ske noget før i 1998, og SF er ude af forhandlingerne.

SF's position skal bruges til at sikre det, som for SF er mærkesager, hvorimod SF godt kan forhandle om områder, som ikke på samme måde er mærkesager for SF.

Afgørende for SF er at sikre kvaliteten på radio- og TV-området. Det betyder bl.a. sikring af, at Danmarks Radio får gode betingelser at arbejde under. TV2 må også sikres imod at blive overladt helt i reklamebranchens

vold, samtidig med at seerne ikke generes for meget af TV2s reklamer. Endelig er det vigtigt, at vi fortsat i Danmark har ægte lokalradio og lokalTV.

Mere konkret betyder det, at DR fortsat

både skal have radio og TV, at både DR og TV2 i fremtiden får to kanaler, at DR får den fjerde radiokanal, at reklamereglerne ikke svækkes - tværtimod, at DR og TV2 bevarer deres nuværende status, og at networking lokalstationerne imellem accepteres indenfor klare grænser.

LIGESTILLING MELLEM MÆND OG KVINDER!

Som opfølgning på SFs ligestillingsgruppes debatoplæg fra foråret 1995 fremsatte SF beslutningsforslag om ændring af Ligestillingsrådet, således at de juridiske sager blev skilt ud til en slags voldgift, bestående af arbejdsmarkedets parter samt en opmand. De resterende ligestillingsspørgsmål foreslog vi, blev overladt til et nyt og udvidet ligestillingsråd, som fik en bredere sammensætning, hvor også unge og etniske minoriteter blev repræsenteret.

Beslutningsforslaget fik en overraskende positiv modtagelse i Folketingssalen, og Statsministeren gav tilsagn om at nedsætte et udvalg, der skulle se på Ligestillingsrådets samlede arbejdsopgaver. Forslaget har imidlertid givet anledning til en del offentlig debat, derfor et par ekstra ord til forklaring. Forslaget om at udskille de juridiske sager er stillet, fordi Ligestillingsrådets rolle som den instans, der bidrager til udviklingen af lovgivningen må anses for udtømt. Der er nu behov for at skabe et organ, der hurtigt og billigt kan sikre kvinder en afgørelse på deres sag, istedet for som nu, hvor Ligestillingsrådet kan udtale sig om sagen, der herefter henvises til voldgift/domstol. Forslaget om at udvide Ligestillingsrådets sammensætning med unge er stillet, for at sikre at ligestillingsdebatten foregår der,

hvor de unge selv mener, den er interessant. Ellers vil 25 års kamp for ligestilling måske vise sig at være omsonst om 25 år. Forslaget om at udvide med repræsentanter for de etniske minoriteter skal ses på baggrund af en erkendelse af, at kvinder fra etniske minoriteter har brug for at også deres problemer tages op. Nævnet for etnisk ligestilling har hidtil ikke ment, at det var deres sag, og Ligestillingsrådet har ej heller. Med SFs forslag præciseres det, at det er Ligestillingsrådet, der har ansvaret.

Folketingsgruppen har endvidere fremsat et forslag om, at barselsorloven skal udvides således, at fædre får en særlig ret til 3 måneders orlov, der bortfalder, hvis de ikke udnytter den. I forslaget ligger endvidere, at de skal kunne dele deres orlov med moderen, således at begge kan gå ned i tid. Forslaget baserer sig på erfaringerne fra Sverige, som efter adskillige år med denne ordning nu kan se, at fædrene er begyndt at udnytte den. Forslaget blev mødt med foragt fra de fleste andre partier.

Endelig har SF foreslået, at der nedsættes et udvalg, der skal have til opgave dels at fremsætte forslag om sikring af vikardækning ved barselsorlov, dels at udarbejde modeller for fuld løn under barsel.

RETSPOLITIK

Flygtninge og indvandrerområdet

Indenrigsministeren har fremsat lovforslag om midlertidig opholdstilladelse til serbiske desertører. For SFs folketingsgruppe er det centralt, at disse skal ud af asylcentre så hurtigt som muligt. I samme lovforslag er indeholdt en pligt for asylsøgere til at deltage i skoleundervisning. Et projekt, SF har arbejdet for i de sidste par år.

Indenrigsministeren har dernæst fremsat lovforslag om at nedsætte perioden for varigheden af et ophold, før man kan få varig opholdstilladelse, hvis man har været udsat for vold i ægteskabet. Sammen med dette forslag foreslog ministeren, at politiet skulle have ret til at fremvise mennesker med tvang for den relevante ambassade. SF var imod denne del af lovforslaget, og det må forventes, at lovforslaget opdeles, da ministeren ikke har flertal for det samlede kompleks.

Nørrebro-sagen

Selv om det efterhånden er 3 år siden, Nørrebro festede sig for alvor i danskernes hukommelse, er den sag stadig ikke afsluttet,

omend det er den alvorligste sag i fredstid i Danmark i dette århundrede.

Efter 2 rapporter fra tidligere rigsadvokat Asbjørn Jensen på baggrund af hans egne undersøgelser, har ombudsmanden været inde i sagen og bl.a. erklæret rigsadvokatens undersøgelser for at være foretaget på et uensartet og højest vilkårligt grundlag.

Derfor har SF krævet, at der foretages endnu en undersøgelse af begivenhederne den 18.-19. maj 1993. Det er vigtigt, at vi får et kompetent og fyldestgørende grundlag for en vurdering af hele forløbet.

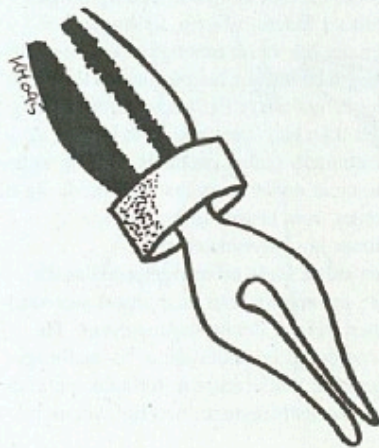
I hele perioden har SF stillet spørgsmål til justitsministeren om politiets rolle i udviklingen af begivenhederne på Nørrebro.

Forespørgsel om justitsministeriet

Den 22. februar havde SF en forespørgsel til statsministeren om en ændring af justitsministeriets ressortområde, begrundet i den deroute i anseelse, dette ministerium har været ude for. Ikke mindst foranlediget af Tamil-sagen, der jo som bekendt gav anledning til, at vi fik en socialdemokratisk ledet regering, hvis leder Poul Nyrup Rasmussen ved sin tiltræden forsikrede, at nu skulle moralen i højsædet.

De ændringer, der konkret er sket i justitsministeriet, er at udlændingeområdet og færdelssikkerheden er flyttet. Domstolene er der endnu intet sket med. Samtlige højesteretsdommere på nær tre samt hovedparten af dommerne i vores landsretter kommer fra Justitsministeriet.

I SF har vi længe været kede af den store magtkoncentration i dette ministerium. Meget tyder på, at det er opbygningen, der er noget galt med. Vi mener, vi skal have flyttet politiet væk, ligeledes Kriminalforsorgen, Civilretsdirektoratet, Retslægerådet, psykiatrien, Registrertilsynet. Alle disse områder, er områder, som det lader sig gøre at finde relevante fag-

ministerier til at tage sig af. Vi går ind for, at der tilbage bliver et velfungerende lovkontor, ligesom det naturligvis giver mening at beholde anklagemyndigheden i meget selvstændig form i Justitsministeriet.

SF fremsatte som det eneste parti en dagsorden, som kun SF og Enhedslisten stemte for. Resten af partierne stemte imod med undtagelse af Dansk Folkeparti, der undlod at stemme.

Etik

Af andre væsentlige forslag, som vi er gået ind i med stor entusiasme i den forløbne samling, er sundhedsministerens forslag til lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v. I forslaget er der tilsyneladende mange restrikti-

oner, men de følger næsten alle af, at man er i en udvikling, man har opgivet at få styr på.

Folketingsgruppen har drøftet forslaget flere gange og er indstillet på at prøve at sætte en stopper for den tiltagende teknificering af livets mest grundlæggende funktioner og af en sygeliggørelse af barnløshed.

Vores første og vigtigste forslag til ministeren er at sætte adoptioner i centrum og gøre det økonomisk mere overkommeligt at adoptere. Som et minimum må man kunne gøre det økonomisk ligestillet at adoptere og at få reagensglasbefrugtning, evt. ved at indføre brugerbetaling for befrugtningsbehandlingen.

SUNDHEDSPOLITIK.

Madsminke

De nye direktiver om farvestoffer og sødestoffer trådte i kraft i Danmark 1. januar 96 - mens diversedirektivet skal gælde fra efteråret.

SF har brugt mange kræfter på at blotlægge regeringens dobbeltspil i madsminkesagen. Udadtil siger man, at Danmark arbejder for rene og sunde fødevarer og dermed for få tilsætningsstoffer i vores fødevarer, men indadtil i EU har regeringen gentagne gange foreslået udvidelser af positivlisterne.

Der forestår mindst to slagmål i madsminkesagen.

I løbet af foråret skal Folketinget på SFs foranledning have en forespørgselsdebat. Vores mål er at pålægge regeringen en entydig linie, så Danmark fremover arbejder for færre tilsætningsstoffer og for en begrænsning af de gældende positivlister.

Derudover eksisterer der et vigtigt hængeparti med hensyn til diversedirektivet - nemlig nitritter og sulfitter, hvor Danmark har bebud-

et en mulig brug af miljøgarantien. SF vil presse regeringen maksimalt på miljøgarantien, så vi opretholder de hidtidige regler på dette område.

Vækstfremmere

Det har længe været indlysende forkert, at landbruget i meget stor udstrækning bruger antibiotika i foderet til svin, kyllinger m.v.

Men det har været umuligt at komme igennem med forbud eller restriktioner. Dels fordi området er underlagt EU-harmonisering, dels fordi det ikke har været muligt at bevise, at vækstfremmere skaber resistens over for antibiotika, og at denne resistens kan sprede sig til antibiotika, som bruges til behandling af infektioner hos mennesker.

Men sidste forår offentliggjorde danske forskere en rapport, som med meget stor sandsynlighed påviser denne sammenhæng. På denne baggrund lykkedes det at få landbrugsministeren til midlertidigt at forbyde een af de anvendte vækstfremmere, nemlig avoparcin.

Dette forbud vurderes nu i EU, ligesom der er indledt undersøgelser af flere af de øvrige vækstfremmere.

SF arbejder for anvendelse af et reelt forsigtighedsprincip, hvor en berettiget tvivl kommer sundheden og befolkningen til gode. Og det vil formentlig betyde et totalt forbud mod brug af vækstfremmere i landbruget.

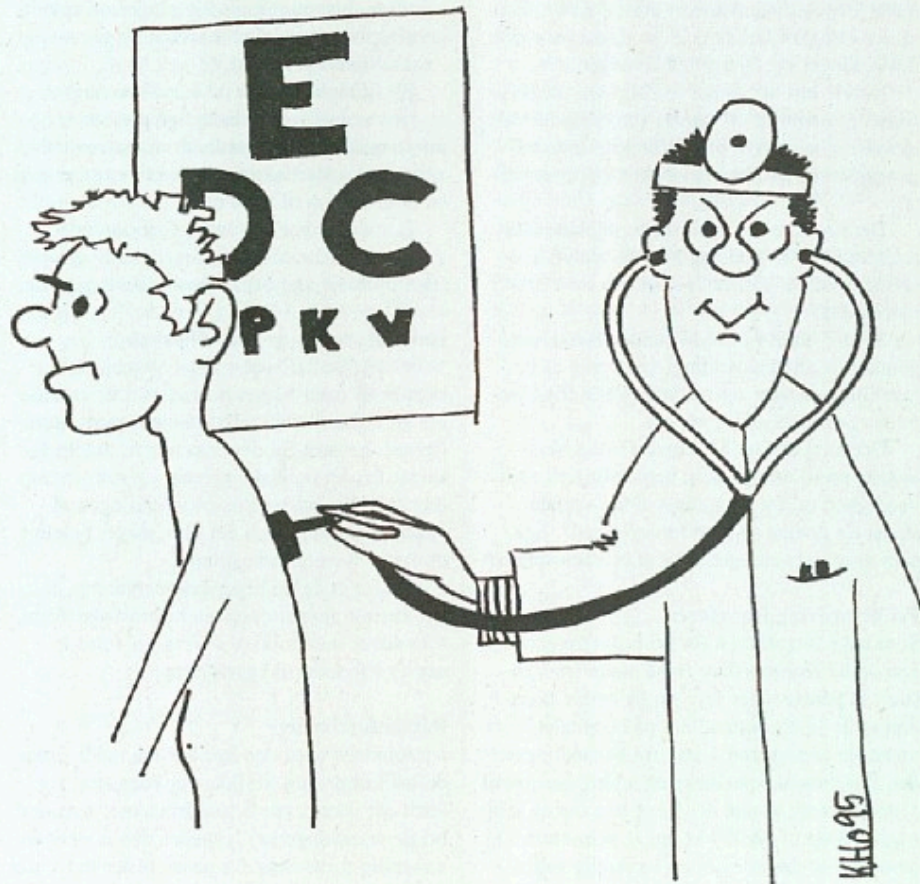
Priskontrol på medicin

Danmark har stadig nogle af verdens højeste medicinpriser. Hvis vi via en offentlig kontrol med priserne blot nærmede os EU-gennemsnittet, ville det offentlige kunne spare

en lille milliard kroner pr. år, og patienterne godt det halve med den nuværende tilskudsordning.

SF har adskillige gange foreslået en sådan offentlig priskontrol. Sidste forår lykkedes det os at presse sundhedsministeren til at indgå en aftale med medicinalindustrien om at sænke prisen på medicin. Der er ingen tvivl om, at denne aftale har taget toppen af de udgiftsstigninger, som ellers ville være kommet.

Men på den anden side var aftalen alt for svag. Dels var nedsættelsen af priserne alt for lille, dels fik industrien mulighed for selv at fordele prisnedsættelserne, så man kunne tjene

ind på gyngerne, hvad man tabte på karussellerne.

SF vil derfor foreslå en samlet pakke, som pålægger sundhedsministeren at indgå en ny aftale, når den nuværende udløber i foråret 97. Aftalen skal medføre massive prissænkninger, kontrol med prisen på ny, innovativ medicin og et udgiftsloft for den enkelte patient, så der etableres en øvre grænse for, hvad man maksimalt kan komme til at betale for medicin i løbet af et år.

Medicinsk teknologi-vurdering og prioritering.

Alt for mange behandlinger og alt for meget medicin benyttes i dag, uden at der eksisterer nogen dokumenteret effekt. Tværtimod er der i nogle tilfælde tale om deciderede skadevirkninger og falske forhåbninger.

Derfor bør der sættes kraftigt ind for at sikre en ordentlig og samlet vurdering af både eksisterende og nye behandlinger - med udgangspunkt i patienternes behov og livskvalitet.

Dermed kan der også sikres økonomiske ressourcer til at løse nogle af de ventetidsproblemer, som er sundhedsvæsenets store problem i dag.

SF går ind for at styre sundhedssektoren gennem kvalitetsudvikling, vurdering af behandlingsmetoder og medarbejderindflydelse ud fra politiske målsætninger.

Derimod afviser SF ethvert tiltag, som lægger op til at prioritere behandlingsnødvendighed ud fra patientens alder, sociale status og graden af „selvforskyldthed“, ligesom vi afviser en øget brug af privathospitaler.

Fri befordring for ældre

Som led i finansloven for 96 vedtog regeringen og de Konservative (med støtte fra Venstre), at pensionister selv skulle betale transporten til og fra behandling på hospitalet, hvis de boede tættere end 5 km. fra behandlingsstedet. For kroniske patienter og ældre, der går til genoptræning, kunne der blive tale om en årlig udgift på op til 10.000 kr. ud af pensionen. Og desuden var der tale om en væsentlig forrin-

gelse af servicen, når en etableret kørselsordning med faste chauffører blev afløst af tilfældige taxaer.

SF bebudede derfor et beslutningsforslag, som skulle afskaffe selvbetalingen, og vi indledte et tæt samarbejde med patientforeninger og Ældresagen. Sagen blev pludselig godt stof i pressen, og i løbet af kun en måned lykkedes det at presse regeringen til at ophæve ordningen.

Sundhedsstyrelsen

Der har i perioden været megen turbulens omkring Sundhedsstyrelsen.

Meget af debatten skyldes dårlig ledelse i styrelsen, personlige modsætninger og enkelte politikeres forsøg på at markere sig personligt - uanset indhold og form.

SF fastholdt, at det ikke er Folketingets opgave at ansætte og afskedige personale i ministerierne, og at sundhedsministeren med ansvar over for Folketinget har til opgave at få sit ministerium til at fungere.

Derudover har det været vores opfattelse, at en omstrukturering af ministerium og styrelse burde styrke den generelle forebyggelse.

Hovedstadens sygehusfællesskab

Vores kritik af Hovedstadens Sygehusfællesskab er til fulde blevet bekræftet. Der er tale om en udemokratisk selskabsopbygning, som fjerner ansvaret for den sekundære sundhedssektor fra det politiske niveau, og som forhindrer folkelig indflydelse på udviklingen af sygehussektoren, som det blev meget tydeligt omkring Kommunehospitalet.

Derfor er det af afgørende betydning, at der snarest gennemføres en hovedstadsreform, som sikrer reel politisk styring og politisk ansvar i forhold til sygehusene.

Patientforsikring

I forbindelse med den nye lov om medicinska-deforsikring (som SF ikke var begejstret for, fordi det ikke er medicinalfirmaerne, som skal betale erstatningerne) lykkedes det at sikre en væsentlig forbedring for pensionister m.fl., når

det drejer sig om den generelle patientforsikring.

Hidtil har der eksisteret en bagatel-grænse på 20.000 kr. inklusive tabt arbejdsfortjeneste. Det har medført, at pensionister, som har fået tilkendt en erstatning på op til 20.000 kr. for fejlbehandling, alligevel ikke har fået en krone udbetalt.

Denne bagatel-grænse bliver nu som følge af en aftale mellem SF og regeringen nedsat til samme størrelsesorden som medicinskadeforsikringen, dvs. omkring 5.000 kr.

Thulearbejdernes kamp for oprejsning

Siden Thulearbejderne startede deres kamp om oprejsning for de skader, de pådrog sig under oprydningen af radioktivt sne fra flystyrtet i Thule, har SF bakket op om deres krav om samfundets accept af, at de havde pådraget sig helbredsmæssige skader, uden forinden at være blevet gjort bekendt med, at der kunne forekomme arbejdsmiljøskader i forbindelse med dette arbejde.

SF foreslog Thulearbejderne at lave en høring om ulykken og den efterfølgende oprydning, hvilket man vedtog på Thulearbejdernes generalforsamling i 1994, ligesom regeringen gik ind for forslaget.

Høringen blev afholdt i Cirkusbygningen efteråret 1995, med repræsentanter for Risø, arbejderne, journalister og pårørende.

Den rapport, der kom ud af høringen, påviste, at man ikke direkte kunne bevise forekomsten af stråleskader på grund af oprydningen, men samtidig påvistes det, at psykiske skader ikke kunne afvises. Endvidere er det meningen, at Thulearbejderne fortsat skal undersøges, hvis der på et senere tidspunkt skulle være mistanke om helbredsforringelser hos arbejderne.

Rapporten blev overdraget sundhedsministeren af den politiske følgegruppe, og med finansudvalgets godkendelse foreslog regeringen, at de pågældende arbejdere eller deres pårørende skulle have en erstatning på 50.000 kr., skattefrit.

Forslaget blev vedtaget i finansudvalget, med undtagelse af V's og K's stemmer.

Undervejs i forløbet viste det sig, at 400 arbejdere, der havde været ansat af amerikanske arbejdsgivere, ikke var medregnet blandt de erstatningsberettigede, selvom de havde deltaget i akkurat samme arbejde, som de andre, men også dette problem blev løst i sidste øjeblik.

På Thulearbejdernes generalforsamling i Fredericia i februar, kom der mange taknemmelige hilsener til SF for den holdning og hjælp, partiet har stået for i hele perioden.

UDDANNELSESPOLITIK

Folkeskolen

Folkeskoleforliget er ikke så ringe at være medlem af. I år betød det konkret, at Undervisningsministerens forslag om at etablere undervisning af de 3-årige to-sprogede blev ændret på SFs initiativ, idet man gik væk fra begrebet undervisning i selve lovforslaget. Problemet bliver herefter at sikre, at det bliver til virkelighed. Et projekt, som skal gennemføres via Folketingets uddannelsesudvalgs betænkning over lovforslaget, hvilket på nuværende tidspunkt ikke er afsluttet.

Et andet projekt, som SF har søgt placeret i den offentlige debat er turnusundersøgelsen vedr. folkeskolens økonomi. Risikoen er, at når bl.a. Finansministeriet står bag den slags debatindlæg, så ender det som regel med at blive virkelighed, hvis der ikke reageres imod.

Ungdomsuddannelserne

For SF er det vigtigt, at de forskellige former for ungdomsuddannelser er ligeværdige og har høj kvalitet. Det kniber noget med ligeværdigheden i dag, fordi erhvervsuddannelserne under mange års borgerlig regering har været udsat for nedskæringer. Derfor var det lidt grotesk, at det var VK-partierne, der i Folketinget rejste en forespørgselsdebat om erhvervsskolernes kvalitet m.v. Men hvis de er blevet klogere, er det da i orden.

For SF er det også vigtigt, at ungdomsuddannelserne som helhed udgør et vifte af tilbud: Erhvervsskoler, gymnasier, HF, produktionsskoler, den fri ungdomsuddannelse, social- og sundhedsuddannelser m.v.

PGU

Der har i mange år været diskussioner, om der skulle laves en speciel pædagogmedhjælperuddannelse. BUPL, SL, KL og Amsrådsforeningen har afvist, at der var et sådant behov.

Derimod har PMF, FOA og SID argumenteret for.

SF har i tidligere diskussioner også afvist, at der skulle være et behov. Det gjorde SF også, da regeringen fremsatte forslag i Folketinget om en ny 18-måneders PGU. Længden på 18 måneder svarer til de andre nye særligt tilrettelagte 18-måneders uddannelser. SF afviser forslaget med, at der ikke er brug for og ønskeligt med en discount pædagoguddannelse. Det er vigtigt med uddannelse. Men der er også bestemte kvalitetskrav.

De borgerlige partier afviste også forslaget, men med helt andre begrundelser end SF. Derfor er der med regeringspartierne og Enhedslisten ikke flertal for forslaget.

Derimod har SF sagt, at SF 100% støtter et voksenuddannelsesforløb for dagplejere, pædagogmedhjælpere, der har været i jobbet nogle år, og som vil fortsætte indenfor området.

Voksenuddannelse

SF støtter ethvert tiltag, der kan bidrage til, at vi kan få flere voksne i uddannelse, som hidtil ikke har fået uddannelse. Det gælder „voksen-PGU“. Men det gælder også enhver anden form for voksenuddannelse, hvor ufaglærte kan kvalificere sig både alment og fagligt. Derfor har SF altid været en varm fortalere for voksen-erhvervsuddannelse. Ligesom det var meget tilfredsstillende for SF, at det lykkedes at få genindført - takket være et SF-forslag i Folketinget - muligheden for at få VUS-støtte til gennemførelse af det særligt tilrettelagte pædagoguddannelsesforløb.

SF var også godt tilfreds med, at det i forbindelse med den nye daghøjskolelov lykkedes at få slået fast, at daghøjskoler er højskoler, som også har et alment sigte. Desværre blev muligheden for arbejdsløse til at bruge

daghøjskoler forringet med arbejds-
markedsreformen.

Endelig har det været vigtigt for SF, at
voksenuddannelse ikke kun bliver et appendix
til ungdomsuddannelser. Derfor har SF altid
arbejdet for og gør det fortsat, at VUC kun i
tyndt befolkede dele af landet kan sammen-
lægges med ungdomsuddannelser, og at AVU-
og HF-niveau udgør en samlet helhed på
VUC.

Videregående uddannelser

De videregående uddannelser er præget af, at
undervisningsministeren ikke interesserer sig
for området og er bange for at foretage nogen
initiativer.

Især forskeruddannelserne er i en meget
ulykkelig situation på grund af ministerens
passivitet. I januar i fjor holdt forsknings- og
uddannelsesudvalgene i fællesskab en høring,
der afdækkede en række problemer både af
praktisk art, f.eks. skatteproblemer, og ind-
holdsmæssige. Vi bad straks ministeren om
forhandlinger. Disse er endnu ikke kommet i
gang. Da selv de helt indlysende skatteproble-
mer ikke kunne løses på grund af ministerens
passivitet, fremsatte alle oppositionspartierne i
fællesskab forslag til en løsning. Det fik mini-
steren op af stolen, og vi fik en slags løsning.

I mellemtiden er der administrativt sket en
ændring af dagpengereglerne for de forsker-
studerende, der gør forholdene omkring studi-
ernes afslutning helt umulige og yderligere
presser kvaliteten af uddannelserne. Og der er
tilsyneladende ingen udsigt til en løsning,
medmindre det atter lykkes at skabe et flertal
uden om regeringen.

På de almindelige studier skaber taxame-

tersystemet et pres for en sænkning af kvalite-
ten, og efterhånden er problemet føleligt man-
ge steder. Her er det dog lykkedes at gennem-
presse forhandlinger, men foreløbig er der
ikke kommet et resultat ud af det.

Problemerne dukker op alle mulige steder.
I fjor aktionerede de pædagogstuderende, fordi
deres praktik var blevet for ringe. Det lykke-
des at få en aftale om forhandling med mini-
steren om problemerne. Men i sidste øjeblik
aflyste han forhandlingerne, og et nyt møde er
aldrig blevet aftalt.

SU

På SU-området lykkedes det forligspartierne
at nå frem til en god reform sidste forår. Bl.a.
blev der indført et 6-års klippekort, så de for-
hadte studieaktivitetskrav kunne afskaffes. I
forbindelse med Finanslovsaftalen med Kon-
servative blev der aftalt nogle mindre
ændringer af forliget. Disse skulle naturligvis
forhandles med de øvrige forligspartier, SF og
Venstre, men sådanne forhandlinger er aldrig
blivet indkaldt, så de studerende går i uvished
om deres SU-regler.

Den særegne parlamentariske situation
med en handlingslammet regering presser i
stadigt større omfang et samarbejde mellem
oppositionspartierne igennem. Vi har især fået
et godt samarbejde med Venstre og Enhedsli-
sten, og sammen med de Konservative har vi
flertal. F.eks. lykkedes det oppositionen at
presse igennem, at der ikke kan laves ad-
gangsbegrænsning efter bachelorgraden. Vi er
dog begrænset af, at vi ligesom Venstre og
Konservative har forlig med regeringen, og
derfor kan vi kun i nødsituationer benytte os
af flertallet uden om regeringen.

GRUPPENS REPRÆSENTATION I FOLKETINGETS UDVALG

(F)=formand (NF)=næstformand

FOLKETINGETS

PRÆSIDIUM

Margrete Auken

UDVALGET VEDR.

FORRETNINGSORDEN

Steen Gade

Kjeld Rahbæk Møller

UDVALGET TIL

VALGS PRØVELSE

Tommy Dinesen

ARBEJDSMARKEDS-

UDVALGET

Åge Frandsen (NF)

Anne Baastrup

BOLIGUDVALGET

Villy Søvnal

Anne Baastrup

Kjeld Rahbæk Møller

ENERGIUDVALGET

Anni Svanholt

Kristen Touborg

ERHVERVSUDVALGET

Kjeld Rahbæk Møller

Jørn Jespersen

Tommy Dinesen

FINANSUDVALGET

Jes Lunde

Tommy Dinesen

FORSVARSDVALGET

Villy Søvnal

Margrete Auken

Gert Petersen

INDFØDSRETS

UDVALGET

Anne Baastrup

KIRKEUDVALGET

Margrete Auken

Jes Lunde

Steen Gade

KOMMUNALUDVALGET

Kristen Touborg

Villy Søvnal

Anni Svanholt

KULTURUDVALGET

Margrete Auken

Åge Frandsen

Kristen Touborg

LANDBRUG/

FISKERIUDVALGET

Kristen Touborg (NF)

Jørn Jespersen

EUROPAUDVALGET

Steen Gade

Jørn Jespersen

Anne Baastrup

MILJØUDVALGET

Steen Gade (F)

Anni Svanholt

Jørn Jespersen

TRAFIKUDVALGET

Tommy Dinesen

Margrete Auken

Åge Frandsen

PØ-UDVALGET

Jes Lunde (F)

Holger K. Nielsen

Åge Frandsen

RETSUDVALGET

Margrete Auken (NF)

Anne Baastrup

SKATTEUDVALGET

Jes Lunde

Tommy Dinesen

Kristen Touborg

SOCIALUDVALGET

Villy Søvnal (F)

Anne Baastrup

Jes Lunde

UDENRIGSUDVALGET

Margrete Auken

Holger K. Nielsen

Anni Svanholt

UDDANNELSES

UDVALGET

Åge Frandsen

Kjeld Rahbæk Møller

Anne Baastrup

UDENRIGSPOLITISK

NÆVN

Gert Petersen

Villy Søvnal

**FORSKNINGS-
UDVALGET**

Kjeld Rahbæk Møller (F)
Jørn Jespersen
Åge Frandsen

SUNDHEDSUDVALGET

Jørn Jespersen
Kjeld Rahbæk Møller
Anne Baastrup

**UDVALG VEDR. DANSK
SIKKERHEDSPOLITIK**

Gert Petersen
Holger K. Nielsen
Villy Søvnald

NORDISK RÅD

Kristen Touborg
Anni Svanholt

EUROPARÅDET

Gert Petersen

ETISK RÅD

Margrete Auken

IPU

Gert Petersen
Villy Søvnald
Kristen Touborg

**NORTH ATLANTIC
ASSEMBLY**

Villy Søvnald

OECD

Gert Petersen
PET/FET UDVALGET
Holger K. Nielsen

§-71 UDVALGET

Anne Baastrup

Ø-KONTAKTUDVALGET

Tommy Dinesen

TYSKE MINDRETAL

Villy Søvnald

**UDVALGET VEDR.
DEMOKRATI OG MAGT**

Åge Frandsen

LIGESTILLING

Anne Baastrup

**FN'S ORDINÆRE GENE-
RALFORSAMLING I N.Y.**

Kristen Touborg
(Deltog første halvdel)
Kjeld Rahbæk Møller
(Deltog anden halvdel)

**FOLKETINGSGRUPPENS
BESTYRELSE**

Steen Gade, gruppeformand
Holger K. Nielsen, politisk
ordfører
Kjeld Rahbæk Møller, grup-
pesekretær
Anni Svanholt, bestyrelses-
medlem

SF- FORESPØRGSLER

SAML. 95/96

F. 3:

Forespørgsel til Udenrigsministeren
„Hvad kan udenrigsministeren på baggrund af ministerens redegørelse af 29. juni 1995 oplyse om dansk atomvåbenpolitik i efterkrigstiden, ikke mindst i perioden efter 1968?“
(10/10-95)

F. 6:

Forespørgsel til Socialministeren
„Hvilke initiativer planlægger regeringen for at indfri løftet om en pasningsgaranti for dagtilbud for de 0-5-årige inden udløbet af 1995 for så vidt angår dagpasning i henhold til bistandslovens § 69, § 70 og § 95?“
(12/10-95)

F. 8:

Forespørgsel til Sundheds- og Undervisningsministerne
„Hvad kan ministrene oplyse om planerne for oprettelse af en dansk uddannelse i folkesundhed?“
(sammen med EL)(12/10-95)

F. 9:

Forespørgsel til Miljøministeren
„På hvilken måde agter regeringen at følge „Natur- og miljøpolitisk redegørelse 1995“ op, gennem konkrete politiske initiativer, herunder
- prioriteringer af hovedindsatsområderne i de kommende år,
- styrkelse af de politiske virkemidler,
- anvendelse af begrebet økologisk råderum,
- udvikling og anvendelse af økonomiske/økologiske modeller samt
- udvikling af en samlet strategisk miljøplanlægning?“
(12/10-95)

F. 17:

Forespørgsel til Statsministeren og Socialministeren
„Hvilke konkrete initiativer vil regeringen tage i denne folketingssamling for at opfylde løfterne om bedre hjælp til ældre og handicappede med den nødvendige retssikkerhed for, at de svageste grupper i vort samfund kan få en værdig tilværelse, hvor de nødvendige tilbud er til stede, når behovene opstår?“
(sammen med FP og EL) (8/11-95)

F. 19:

Forespørgsel til Sundheds-, Social- og Justitsministeren
„Hvordan vil regeringen følge op på den netop offentliggjorte statusrapport om tilbuddene til sindslidende og oplysningerne om behandlingstilbud til sindslidendes børn, og hvad er regeringens vurdering af behandlingen af personer, som er underkastet frihedsberøvelse, jf. grundlovens § 71, stk. 6?“
(sammen med CD, S, V, KF, RV, FP, EL, DF,15/11-95)

F. 24:

Forespørgsel til Trafikministeren
„Hvilke planer har regeringen med hensyn til at få flere til at benytte cykler og den kollektive trafik, samt at få mere gods med tog og skib for at kunne leve op til trafikplan 2005?“
(28/11-95)

F. 26:

Forespørgsel til Statsministeren
„Har statsministeren planer om at ændre justitsministeriets ressortområde?“
(29/11-95)

F. 34:

Forespørgsel til Statsministeren og Ministeren for Udviklingsbistand

„Hvilke initiativer agter regeringen at tage på nationalt og internationalt niveau som opfølgning på FN's verdensvindekongress i Beijing 1995?“

(sammen med S, V, KF, RV, EL og CD, 12/1-96)

F. 35 :

Forespørgsel til Stats- og Økonomiministerne:

„Hvad kan Statsministeren og Økonomiministeren på baggrund af betænkningen „Demokrati om åbenhed om pensionsinstitutionernes investeringsbeslutninger“ oplyse om regeringens planer om demokratisering af lønmodtagerfondene, ATP, LD og pensionskasserne?“

(12/1-96)

F. 37:

Forespørgsel til miljø- og energiministerne og ministeren for udviklingsbistand

„Hvilke planer har regeringen for Danmarks fremtidige bilaterale miljøbistand til udviklingslandene?“

(24/1-96)

F. 38 :

Forespørgsel til Udviklingsministeren og Socialministeren

„Hvilke initiativer har regeringen taget - og hvilke initiativer påtænker regeringen at tage, for nationalt og internationalt at følge op på anbefalingerne og beslutningerne fra Det Sociale Topmøde?“

(24/1-96)

F. 40:

Forespørgsel til Erhvervsministeren

„Hvad kan regeringen oplyse om den danske regeringsforhandlingslinje i forbindelse med de verserende og eventuelt kommende sager om „madsminke“ - herunder bl.a. EU-direktiverne om diverse stoffer og om udvidelsen af sødestofdirektivet?“

(6/2-96)

F. 41:

Forespørgsel til Miljø- og Energiministerne

„Hvad kan regeringen oplyse om den fremtidige energipolitik i Danmark?“

(sammen med S, V, KF, RV, FP, EL, CD og DF, 8/2-96)

F. 43:

Forespørgsel til Finansministeren

„Agter regeringen at fastsætte en økonomisk ramme for kommuner og amter i 1997 og i givet fald hvilken ramme, og hvilke områder mener regeringen, der bør prioriteres, henholdsvis nedprioriteres i 1997 og i overslagsårene?“

(23/2-96)

F. 45:

Forespørgsel til Statsministeren, indenrigsministeren og sundhedsministeren

„Hvad kan regeringen oplyse om planerne for Hovedstadens fremtidige struktur, indholdet af kommissoriet for opgave- og byrdefordelingsudvalget, en demokratisk styring af områdets sygehusvæsen og en demokratisk styring af områdets planlægningsvirksomhed?“

(19/3-96)

SF-BESLUTNINGSFORSLAG

SAML. 95/96

B. 9:

Forslag til beslutningsforslag om forbud mod antipersonelminer.

B. 10:

Forslag til folketingsbeslutning om fordeling af arbejde og fri tid. (Skraldemandsmodellen)

B. 11:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en ret for langtidsledige til at få et ordinært arbejde.

B. 12:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en uddannelsesorienteret ungdomsgaranti.

B. 31:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for motorvejene i Vendsyssel.

B. 32:

Forslag til folketingsbeslutning om genoprettelse af togforbindelsen København-Gedser-Berlin.

B. 33:

Forslag til folketingsbeslutning om en særlig forældreorlov.

B. 34:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et ligestillingsombud og ændring af ligestillingsrådet.

B. 36:

Forslag til folketingsbeslutning om oversigt over chikane, trusler, hærværk og overfald m.v., der kan være begrundet i racisme.

B. 39:

Forslag til folketingsbeslutning om at give Tibet taleret i FN.

B. 41:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af ankeadgang på hjemmehjælpsområdet.

B. 42:

Forslag til folketingsbeslutning om en bedre indsats på ældreområdet og øget plejehjems- og ældreboligbyggeri.

B. 43:

Forslag til folketingsbeslutning om grøn beskæftigelse.

B. 51:

Forslag til folketingsbeslutning om at oprette „Rådet for bæredygtig energiudvikling“.

B. 65:

Forslag til folketingsbeslutning om kvote for bæredygtige bananer.

B. 69:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en lavindkomstkommission.

B. 73:

Forslag til folketingsbeslutning om udviklingskontrakter.

B. 75:

Forslag til folketingsbeslutning om et forstærket kommunalt og amtskommunalt miljøtilsyn.

B. 77:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod fiksering af svin.

B. 78:

Forslag til folketingsbeslutning om udarbejdelse af en økonomisk risikoanalyse af en eventuel fast forbindelse over Femer Bælt.

B. 80:

Forslag til folketingsbeslutning om skattelettelser til lavtlønnede.

B. 92:

Forslag til folketingsbeslutning om afvikling af PVC.

B. 93:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af vindmølleudbygning i Danmark.

B. 94:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedret forbrugerbeskyttelse i købeloven.

B. 98:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring om statsrevisorernes valg og virksomhed.

B. 99:

Forslag til folketingsbeslutning om rene linier i statens mellemværende med Københavns Kommune (opfordring til at trække aktsstykke nr. 194 tilbage og fremsættelse af et nyt)

B. 108:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en barselsfond.

B. 110:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af afstandsbestemt egenbetalingsordning for transport til sygehusbehandling.

B. 114:

Forslag til folketingsbeslutning om at skabe mulighed for at kommuner og amter kan oprette betalingsordninger, bompengge m.v. for den gennemkørende bilisme.

B. 117:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpelse af tilsyn med kemikalieloven.

B. 121:

Forslag om sikker formindskelse af kvælstofudvaskningen fra landbruget.

SF-LOVFORSLAG - SAML. 95/96.

L. 28:

Lov om ændring af lov om støtte til voksenud-
dannelse.
(Støtte til videregående uddannelse)

L. 75:

Lov om retslægerådet.

L. 85:

Lov om anlæg af fast forbindelse over Store-
bælt og lov om anlæg af forbindelse over Øre-
sund.

L. 87:

Lov om forhøjelse af hædersgaver.
(Sammen med EL)

L. 193:

Forslag til ændring af lov om private bidrag til
politiske partier og offentliggørelse af politi-
ske partiers regnskaber.

L. 194:

Lov om ændring af lov om offentlighed i for-
valtningen.

L. 195:

Forslag til ændring af lov om social pension
(årlig restpensionsberegning).

L. 215:

Forslag til lov om ændring af lov om visse
spil, lotterier og væddemål.

L. 210:

Forslag til lov om ændring af lov om revision
af statens regnskaber m.m. og lov om statsre-
visorerne. (Revision og gennemgang af regn-
skaber for visse selskaber og virksomheder
m.v.)
(Sammen med S, V, KF, FP)

L. 222:

Forslag til lov om ændring af lov om forældre-
myndighed og samvær. (Afskaffelse af revsel-
sesretten)

L. 231:

Forslag til lov om ændring af lov om
arbejdsløshedsforsikring m.v.
(A-kassekontingent for unge under 25 år.)

L. 233:

Forslag til lov om ændring af lov om banker
og sparekasser og lov om forsikringsvirksom-
heder.
(Orienteringspligt for ministerudpegede besty-
relsesmedlemmer i pengeinstitutter, forsik-
ringsselskaber og realkreditinstitutter)

Kopiering og mangfoldiggørelse er tilladt

SF's Folketingsgruppes
Landsmødeberetning til
SF's Landsmøde 1996

SF's Folketingsgruppe
Christiansborg
1240 København K
Tlf. 33 12 23 05

Redaktion: Steen Gade
Tilrettelæggelse: Bente Meillier
Layout og DTP: Karin Hagen Olsen
Tryk: Notex, Søborg
Oplag : 800

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk